

S E N T I N Ţ A
În numele Legii

22 iulie 2026

mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Buiucani)

Instanţa compusă din:

Preşedintele şedinţei judecătorul

- Petru Păun

Grefieri

- Olga Ceban, Alexandra Bargan

Cu participarea:

Procurorului

- Vitalie Codreanu

Avocaţilor

- Leonid Chirtoacă, Oleg Chicu

Inculpaţilor

- Garmandir Mihail, Şargarovschi Nicolae,

examinând în şedinţă de judecată publică cauza penală parvenită la 29.11.2021 privind învinuirea lui

Şargarovschi Nicolae *****, *născut la ******, originar din r-nul ***** , cu viza de domiciliu în ***** , angajat în calitate de şef al Secţiei Audit Intern la Agenţia Naţională Sănătate Publică, supus militar, căsătorit, un copil minor la întreţinere, studii superioare, fără grade de invaliditate, fără antecedente penale,

în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), art. 326 alin. (2) lit. b) din Codul Penal şi învinuirea lui

Garmandir Mihail *****, *născut la ******, originar din r-nul ***** , cu viza de domiciliu în m***** , pensionar, supus militar, căsătorit, fără persoane la întreţinere, studii superioare, fără grade de invaliditate, fără antecedente penale,

în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), art. 326 alin. (2) lit. b) din Codul Penal

a c o n s t a t a t:

I. Acuzaţia în materie penală:

1. **Şargarovschi Nicolae *******. În aceea că prin ordinul şefului Inspectoratului Fiscal Principal de Stat (IFPS) nr.834-p din 31.07.2015, cet. Iliev Mihail a fost destituit din funcţia de şef al Inspectoratului Fiscal de Stat ***** , ulterior acesta contestând în instanţa de judecată actul administrativ menţionat.
2. În acest sens, prin hotărârea Judecătoriei Rîşcani, ***** din 28.12.2015, cererea de chemare în judecată în contencios administrativ depusă de Iliev Mihail a fost respinsă ca nefondată. Hotărârea în cauză a fost contestată de Iliev Mihail la Curtea de Apel Chişinău.

3. Prin decizia Colegiului Civil al Curții de Apel Chișinău din 15.06.2016 s-a dispus casarea hotărârii Judecătorei Rîșcani, ***** din 28.12.2015 cu emiterea unei noi hotărâri, prin care s-a admis parțial acțiunea înaintată de Iliev Mihail împotriva IFPS cu anularea ordinelor IFPS cu privire la aplicarea sancțiunilor disciplinare în privința lui Iliev Mihail, restabilirea ultimului în funcția de șef al Inspectoratului Fiscal de Stat ***** și încasarea de la IFPS în beneficiul lui Iliev Mihail a salariului pentru absența forțată de la serviciu în perioada 04.08.2015-04.06.2016 în sumă de 118 662,90 lei.
4. Tot, în perioada lunii iunie a anului 2016, ulterior emiterii deciziei Colegiului civil al Curții de Apel Chișinău din 15.06.2016, cet. Iliev Mihail a fost telefonat de către Șargarovschi Nicolae, care la acel moment exercita funcția de inspector principal al Direcției securitate internă și anticorupție a IFPS, care a solicitat întrevedere cu Iliev Mihail.
5. La întrevederea în cauză, care a avut loc la 01.07.2016 în imediata apropiere de Mănăstirea Sfântul Mare Mucenic Teodor Tiron, situată în mun. Chișinău, str. Ciuflea, 12, și în urma discuțiilor avute, Șargarovschi Nicolae, a susținut că el cu Mihail Garmandir șef-adjunct al Direcției asistență juridică a IFPS, au influență asupra judecătorilor Curții Supreme de Justiție, și, contra unei sume de bani al cărei quantum nu a fost enunțat la acel moment, îi pot determina pe aceștia să adopte o decizie favorabilă pentru Iliev Mihail în sensul respingerii recursului declarat de IFPS și menținerea deciziei Curții de Apel Chișinău din 15.06.2017.
6. Astfel, la începutul lunii octombrie a anului 2016, Șargarovschi Nicolae în scopul voalării intențiilor criminale comune a primit de la cet. Iliev Mihail, prin intermediul unei terțe persoane, mijloace bănești în sumă de 10 000 lei (MDL), care constituia o parte din suma pretinsă, în schimbul căreia urma să fie realizată influența susținută asupra persoanelor cu funcții de demnitate publică din cadrul Curții Supreme de Justiție.
7. Subsecvent, la 12.10.2016, de către Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a fost emisă încheierea prin care s-a dispus respingerea ca inadmisibil a recursului declarat de către IFPS împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15.06.2016.
8. Ulterior acestui fapt, și anume la 10.11.2016, continuându-și acțiunile comune infracționale și în scopul definitivării intențiilor criminale Nicolae Șargarovschi s-a deplasat în orașul *****, unde în cadrul întrevederii pe care a avut-o cu Iliev Mihail în incinta localului „Poveste”, a mai pretins de la ultimul mijloace bănești ce nu i se cuvin în mărime de 75 000 lei și a primit de la acesta bani în sumă de 12 000 lei, ce a reprezentat, restul plății pentru realizarea influenței susținute anterior de Nicolae Șargarovschi și Mihail Garmandir asupra persoanelor cu funcții de demnitate publică din cadrul Curții Supreme de Justiție pentru determinarea acestora de a emite o hotărâre favorabilă lui Iliev Mihail la judecarea recursului declarat de IFPS.
9. În același sens, la 17.11.2016, în imediata apropiere de sediul Ministerului Finanțelor, situat în mun. Chișinău, str. Constantin Tănase, 7, la insistența lui Șargarovschi Nicolae, a avut loc o altă întâlnire între acesta și cet. Iliev Mihail, în cadrul căreia ultimul i-a comunicat lui Șargarovschi Nicolae că alte mijloace bănești pentru pretinsa realizare a influenței susținute asupra persoanelor cu funcții de demnitate publică din cadrul Curții Supreme de Justiție nu va transmite. La cele comunicate de Iliev Mihail, Șargarovschi Nicolae a continuat argumentarea exercitării influenței susținute, în acest sens inițiind, în prezența cet. Iliev Mihail, un apel telefonic către cet. Garmandir Mihail, în care acesta a confirmat, tacit, faptul pretinderii și primirii anterioare a mijloacelor bănești de la cet. Iliev

Mihail și a expus circumstanțele pe care s-au întemeiat acțiunile de pretindere și care urmau a fi remediate de către instanța de judecată supremă la judecarea recursului depus de către Inspectoratul Fiscal Principal de Stat.

10. *Astfel, acțiunile inculpatului Șargarovschi Nicolae ***** au fost încadrate în baza faptului că, acționând în participație cu Mihail Garmandir, a săvârșit infracțiunea de trafic de influență, manifestată prin pretinderea, acceptarea și primirea, personal și prin mijlocitor, a unor mijloace bănești, atât pentru sine, cât și pentru o altă persoană, susținând că are influență asupra unor persoane cu funcție de demnitate publică, în scopul determinării acestora să îndeplinească sau să urgenteze îndeplinirea unor acțiuni ce țin de exercitarea funcției lor, indiferent dacă aceste acțiuni au fost sau nu realizate, fapta fiind săvârșită de două sau mai multe persoane și întrunind astfel elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), art. 326 alin. (2) lit. b) din Codul penal.*
11. **Garmandir Mihail *****.** Prin ordinul șefului Inspectoratului Fiscal Principal de Stat (IFPS) nr.834-p din 31.07.2015, cet. Iliev Mihail a fost destituit din funcția de șef al Inspectoratului Fiscal de Stat ***** , ulterior acesta contestând în instanța de judecată actul administrativ menționat.
12. În acest sens, prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, ***** din 28.12.2015, cererea de chemare în judecată în contencios administrativ depusă de Iliev Mihail a fost respinsă ca nefondată. Hotărârea în cauză a fost contestată de Iliev Mihail la Curtea de Apel Chișinău.
13. Prin decizia Colegiului Civil al Curții de Apel Chișinău din 15.06.2016 s-a dispus casarea hotărârii Judecătoriei Rîșcani, ***** din 28.12.2015 cu emiterea unei noi hotărâri, prin care s-a admis parțial acțiunea înaintată de Iliev Mihail împotriva IFPS cu anularea ordinelor IFPS cu privire la aplicarea sancțiunilor disciplinare în privința lui Iliev Mihail, restabilirea ultimului în funcția de șef al Inspectoratului Fiscal de Stat ***** și încasarea de la IFPS în beneficiul lui Iliev Mihail a salariului pentru absența forțată de la serviciu în perioada 04.08.2015-04.06.2016 în sumă de 118 662,90 lei.
14. Tot, în perioada lunii iunie a anului 2016, ulterior emiterii deciziei Colegiului civil al Curții de Apel Chișinău din 15.06.2016, cet. Iliev Mihail a fost telefonat de către Șargarovschi Nicolae, care la acel moment exercita funcția de inspector principal al Direcției securitate internă și anticorupție a IFPS, care a solicitat întrevvedere cu Iliev Mihail.
15. La întrevvedere în cauză, care a avut loc la 01.07.2016 în imediata apropiere de Mănăstirea Sfântul Mare Mucenic Teodor Tiron, situată în mun. Chișinău, str. Ciuflea, 12, și în urma discuțiilor avute, Șargarovschi Nicolae, a susținut că el cu Mihail Garmandir șef-adjunct al Direcției asistență juridică a IFPS, au influență asupra judecătorilor Curții Supreme de Justiție, și, contra unei sume de bani al cărei quantum nu a fost enunțat la acel moment, îi pot determina pe aceștia să adopte o decizie favorabilă pentru Iliev Mihail în sensul respingerii recursului declarat de IFPS și menținerea deciziei Curții de Apel Chișinău din 15.06.2017.
16. Astfel, la începutul lunii octombrie a anului 2016, Șargarovschi Nicolae în scopul voalării intențiilor criminale comune a primit de la CCt.Iliev Mihail, prin intermediul unei terțe persoane, mijloace bănești în sumă de 10 000 lei (MDL), care constituia o parte din suma pretinsă, în schimbul căreia urma să fie realizată influența susținută asupra persoanelor cu funcții de demnitate publică din cadrul Curții Supreme de Justiție.
17. Subsecvent, la 12.10.2016, de către Colegiul civil, comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție a fost emisă încheierea prin care s-a dispus respingerea ca inadmisibil a recursului declarat de către IFPS împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15.06.2016.

18. Ulterior acestui fapt, și anume la 10.11.2016, continuându-și acțiunile comune infracționale și în scopul definitivării intențiilor criminale Nicolae Șargarovschi s-a deplasat în orașul *****, unde în cadrul întrevederii pe care a avut-o cu Iliev Mihail în incinta localului „Poveste”, a mai pretins de la ultimul mijloace bănești ce nu i se cuvin în mărime de 75 000 lei și a primit de la acesta bani în sumă de 12 000 lei, ce a reprezentat, restul plății pentru realizarea influenței susținute anterior de Nicolae Șargarovschi și Mihail Garmandir asupra persoanelor cu funcții de demnitate publică din cadrul Curții Supreme de Justiție pentru determinarea acestora de a emite o hotărâre favorabilă lui Iliev Mihail la judecarea recursului declarat de IFPS.
19. În același sens, la 17.11.2016, în imediata apropiere de sediul Ministerului Finanțelor, situat în mun. Chișinău, str. Constantin Tănase, 7, la insistența lui Șargarovschi Nicolae, a avut loc o altă întâlnire între acesta și cet. Iliev Mihail, în cadrul căreia ultimul i-a comunicat lui Șargarovschi Nicolae că alte mijloace bănești pentru pretinsa realizare a influenței susținute asupra persoanelor cu funcții de demnitate publică din cadrul Curții Supreme de Justiție nu va transmite. La cele comunicate de Iliev Mihail, Șargarovschi Nicolae a continuat argumentarea exercitării influenței susținute, în acest sens inițiind, în prezența cet. Iliev Mihail, un apel telefonic către cet. Garmandir Mihail, în care acesta a confirmat, tacit, faptul pretinderii și primirii anterioare a mijloacelor bănești de la cet. Iliev Mihail și a expus circumstanțele pe care s-au întemeiat acțiunile de pretindere și care urmau a fi remediate de către instanța de judecată supremă la judecarea recursului depus de către Inspectoratul Fiscal Principal de Stat.
20. *Astfel, prin acțiunile sale intenționate, inculpatul Mihail Garmandir *****, acționând în participație cu Șargarovschi Nicolae *****, a săvârșit infracțiunea de trafic de influență, manifestată prin pretinderea, acceptarea și primirea, personal și prin mijlocitor, a unor mijloace bănești, atât pentru sine, cât și pentru o altă persoană, susținând că are influență asupra unor persoane cu funcție de demnitate publică, în scopul determinării acestora să îndeplinească sau să urgenteze îndeplinirea unor acțiuni ce țin de exercitarea atribuțiilor de serviciu, indiferent dacă aceste acțiuni au fost sau nu realizate, fapta fiind săvârșită de două sau mai multe persoane și întrunind astfel elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), art. 326 alin. (2) lit. b) din Codul penal.*

II. Procedura examinării cauzei:

21. În ședința de judecată cât și la faza urmăririi penale inculpații nu și-au recunoscut vina în comiterea infracțiunilor incriminate, astfel, în conformitate cu art. 351 și art. 352 din CPP, completul de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală.

III. Argumentele participanților la proces:

Poziția inculpaților.

22. Astfel, fiindu-i oferită oportunitatea de a-și exprima poziția și de a prezenta argumente în fața instanței de judecată, **inculpatul Șargarovschi Nicolae *****,** a declarat că învinuirea

care i se aduce îi este clară, însă nu își recunoaște vinovăția în comiterea infracțiunii imputate. Acesta a relatat că, începând cu anul 2010, activa în cadrul Serviciului Fiscal de Stat, în funcția de inspector principal al Direcției securitate internă și anticorupție, fiind responsabil de monitorizarea activității subdiviziunilor fiscale din zona de sud a țării, inclusiv din raionul *****. Potrivit declarațiilor sale, în perioada în care Mihail Iliev exercita funcția de șef al Inspectoratului Fiscal de Stat *****, la adresa direcției în care activa au parvenit multiple plângeri din partea agenților economici din teritoriu, care reclamau pretinse abuzuri comise de acesta în exercitarea atribuțiilor de serviciu. Inculpatul a menționat că petițiile respective i-au fost repartizate spre examinare, în scopul verificării circumstanțelor invocate și constatării situației de fapt. În acest context, a avut mai multe întrevederi cu agenți economici, în cadrul cărora ar fi discutat despre comportamentul și activitatea profesională a lui Mihail Iliev, susținând că acesta ar fi depășit limitele atribuțiilor de serviciu și ar fi exercitat presiuni asupra unor persoane din mediul de afaceri. Potrivit inculpatului, în urma investigațiilor efectuate, acesta ar fi avut convingerea că față de Mihail Iliev urmau să fie întreprinse anumite măsuri, însă, în schimb, asupra sa ar fi fost exercitate presiuni din partea conducerii Serviciului Fiscal de Stat, fiind emis un ordin prin care urma să fie transferat în altă subdiviziune, și anume în raionul Orhei. Acesta a precizat că s-a opus transferului, considerând că nu a comis abateri care să justifice o asemenea măsură. Totodată, inculpatul a declarat că a avut o discuție cu conducerea Serviciului Fiscal de Stat, în cadrul căreia i s-ar fi comunicat că ar trebui să părăsească sistemul, însă acesta a refuzat, reiterând că nu se consideră vinovat de vreo încălcare. În continuare, Șargarovschi Nicolae a relatat că ulterior s-a pomenit vizat într-o cauză penală și detașat la Inspectoratul Fiscal Orhei. În aceeași perioadă, potrivit afirmațiilor sale, mai mulți agenți economici, împreună cu cetățeanul Nitelea Anatol, s-ar fi adresat la Centrul Național Anticorupție cu declarații și acte privind pretinse abuzuri comise de Mihail Iliev. Acesta a susținut că respectivele declarații și înscrisuri nu ar fi fost luate în considerare, iar ulterior ar fi dispărut. Inculpatul a mai indicat că agenții economici ar fi reclamat faptul că Mihail Iliev pretindea în mod sistematic sume de bani de la aceștia și exercita presiuni asupra lor prin controale fiscale abuzive, ceea ce ar fi determinat o parte dintre aceștia să își sisteze activitatea. De asemenea, Șargarovschi Nicolae a declarat că, potrivit informațiilor comunicate de Nitelea Anatol, Mihail Iliev ar fi afirmat în cadrul unei discuții purtate la Consiliul Raional că urma să întreprindă măsuri împotriva sa, întrucât activitatea desfășurată de inculpat ar fi incomodat anumite interese ale acestuia. În aceeași ordine de idei, inculpatul a susținut că, prin intermediul unor terțe persoane, Mihail Iliev i-ar fi transmis mesaje prin care îi solicita să înceteze verificările și să renunțe la activitatea desfășurată. Totodată, a afirmat că a avut discuții directe cu Mihail Iliev, în cadrul cărora i-a comunicat că nu are nimic personal împotriva sa, ci doar își exercită atribuțiile de serviciu în raport cu plângerile recepționate. Referitor la faptele imputate în prezenta cauză, inculpatul a calificat acuzațiile formulate de Mihail Iliev drept nefondate, susținând că acesta era o persoană influentă în raionul ***** și beneficia de susținere, motiv pentru care ar fi acționat împotriva sa din spirit de răzbunare. Cu privire la înregistrările audio anexate la dosar, Șargarovschi Nicolae a declarat că a purtat în mod frecvent discuții cu Mihail Iliev, însă a susținut că fragmentele prezentate în cauză au fost scoase din context și interpretate în mod eronat. Acesta a negat categoric că ar fi pretins, acceptat sau primit bani și a respins afirmațiile potrivit cărora ar fi pretins că ar avea influență asupra unor persoane cu funcții de demnitate publică sau că ar fi avut

posibilitatea de a interveni în soluționarea cauzei aflate pe rolul instanței supreme, menționând că, la acel moment, exercita funcția de simplu inspector și nu deținea asemenea influență sau competențe.

La întrebările adresate de apărător, inculpatul Șargarovschi Nicolae ***** a declarat suplimentar că, în perioada în care activa în cadrul Serviciului Fiscal de Stat, în incinta instituției a avut loc o ședință de lucru în cadrul căreia, potrivit afirmațiilor sale, Mihail Iliev i-ar fi adresat amenințări verbale, solicitându-i să „se astâmpere” și să își cunoască locul. Inculpatul a menționat că, la acel moment, nu a acordat o importanță deosebită acestor afirmații, întrucât considera că își exercita atribuțiile de serviciu în mod corect și legal. Totuși, ulterior, prin prisma plângerilor formulate împotriva sa, a transferului de serviciu și a reținerii sale din anul 2018, acesta a apreciat că respectivele amenințări s-au materializat în acțiuni concrete îndreptate împotriva sa. Totodată, inculpatul a declarat că, anterior destituirii lui Mihail Iliev din funcție, împotriva acestuia au existat multiple plângeri formulate de agenți economici, care invocau pretinse acțiuni de extorcere a mijloacelor bănești și utilizarea abuzivă a bunurilor aparținând întreprinzătorilor. Potrivit inculpatului, aceste plângeri au fost anexate la materialele controalelor efectuate. Șargarovschi Nicolae a susținut că, după restabilirea lui Mihail Iliev în funcție, comportamentul acestuia față de agenții economici ar fi devenit și mai agresiv, iar unii dintre aceștia ar fi fost intimidați și amenințați cu controale fiscale nejustificate, motiv pentru care se temeau să formuleze plângeri oficiale. Cu toate acestea, o parte dintre ei ar fi avut curajul să se adreseze la Centrul Național Anticorupție, fiind însoțiți de inculpat și de Nitelea Anatol. Acesta a mai relatat că, din discuțiile purtate cu colegii săi, i s-ar fi sugerat să părăsească sistemul, existând temeri că situația ar putea escalada și ar putea avea consecințe mai grave asupra sa. Cu toate acestea, a decis să își continue activitatea, considerând că acționează în limitele atribuțiilor sale legale. Referitor la raporturile sale cu Mihail Iliev, inculpatul a negat categoric că ar fi avut vreo discuție prin care să îi propună ajutor sau sprijin în soluționarea litigiului său de serviciu ori în alte chestiuni ce țineau de activitatea instanțelor de judecată. Acesta a subliniat că, dimpotrivă, relațiile dintre ei erau tensionate, în special în contextul în care el însuși efectuase cercetarea de serviciu privind activitatea lui Mihail Iliev și formulase propunerea de eliberare a acestuia din funcție. În acest sens, inculpatul a precizat că investigația de serviciu efectuată de el a stat la baza propunerii de suspendare și ulterior de eliberare din funcție a lui Mihail Iliev, motiv pentru care consideră că denunțul și declarațiile acestuia din prezenta cauză reprezintă o formă de răzbunare personală. Cu referire la înregistrările audio administrate în cauză, Șargarovschi Nicolae a reiterat că acestea au fost scoase din context și interpretate într-o manieră care nu corespunde realității. Acesta a negat că ar fi purtat discuții privind influențarea unor persoane din cadrul instanțelor judecătorești sau că ar fi pretins ori acceptat bani pentru asemenea intervenții. În final, inculpatul a declarat că nu a avut nicio implicare în faptele care îi sunt incriminate, apreciind că întreaga cauză penală reprezintă o consecință a conflictului său profesional cu Mihail Iliev, generat de verificările și măsurile întreprinse anterior împotriva acestuia în exercitarea atribuțiilor sale de serviciu.

La întrebările adresate de procuror, inculpatul Șargarovschi Nicolae ***** a declarat că, în perioada relevantă cauzei, activa în sediul Serviciului Fiscal de Stat, amplasat pe str. Cosmonauților, iar Mihail Garmandir activa în cadrul Direcției juridice din același sediu. Acesta a precizat că cele două direcții erau distincte atât din punct de vedere organizatoric, cât și funcțional, neexistând raporturi de subordonare între ele. Cu referire la cercetările de

serviciu efectuate în privința lui Mihail Iliev, inculpatul a menționat că au existat două proceduri distincte: prima, desfășurată anterior eliberării acestuia din funcție, și a doua, inițiată ulterior restabilirii sale. Potrivit inculpatului, prima procedură a avut la bază plângerile formulate de agenți economici, iar în urma acesteia au fost întocmite materialele necesare și remise spre examinare comisiei de disciplină. Cea de-a doua procedură, inițiată după revenirea lui Mihail Iliev în funcție, nu a fost finalizată, întrucât între timp inculpatul a fost transferat la Inspectoratul Fiscal Orhei. Șargarovschi Nicolae a explicat că, potrivit regulamentelor interne, atribuțiile sale constau în efectuarea cercetărilor de serviciu, acumularea materialului probator și prezentarea acestuia comisiei de disciplină, fără a avea competența de a participa la deliberările acesteia ori de a decide asupra sancțiunii aplicabile. În acest context, a precizat că nu s-a expus personal asupra sancțiunii disciplinare aplicate lui Mihail Iliev, rolul său limitându-se strict la documentarea faptelor și transmiterea materialelor. Acesta a confirmat că l-a audiat pe Mihail Iliev în cadrul anchetei de serviciu, inclusiv în sediul Inspectoratului Fiscal de Stat *****, însă nu își amintește dacă la acea discuție au fost prezente și alte persoane. Referitor la relația sa cu Mihail Iliev, inculpatul a declarat că aceasta era una strict profesională și colegială, menționând că anterior procedurilor respective nu îl cunoștea personal, ci doar în virtutea atribuțiilor de serviciu. Totodată, inculpatul a arătat că nu a fost citat și nu a participat în calitate de martor sau sub alt statut procesual în litigiile administrative inițiate de Mihail Iliev și că nu a prezentat opinii sau explicații în cadrul acelor procese. De asemenea, a subliniat că Direcția securitate internă și Direcția juridică aveau competențe distincte și nu colaborau în sensul preluării reciproce a dosarelor sau coordonării strategiilor procesuale. În aceeași ordine de idei, Șargarovschi Nicolae a declarat că nu a purtat discuții cu Mihail Garmandir privind cauza lui Mihail Iliev, întrucât s-a ocupat exclusiv de componenta ce ținea de ancheta de serviciu. Totodată, a menționat că, după întrevederile oficiale avute cu Mihail Iliev în cadrul Inspectoratului Fiscal de Stat *****, nu a mai avut alte întâlniri cu acesta. Cu referire la activitatea operativă desfășurată, inculpatul a explicat că aceasta consta în acumularea informațiilor privind persoana verificată, urmând ca decizia finală să fie adoptată de comisia de disciplină și conducerea instituției. În opinia sa, în cazul lui Mihail Iliev, gravitatea materialelor acumulate și frecvența plângerilor justificau inevitabilitatea aplicării sancțiunii disciplinare. De asemenea, acesta a menționat că, în situația constatării unor elemente de infracțiune, sesizarea organului de urmărire penală nu era de competența sa directă, ci se decidea la nivelul comisiei de disciplină și al conducerii instituției. Referitor la propria situație profesională și juridică, inculpatul a declarat că în anul 2017–2018 a fost reținut într-o altă cauză penală, fiind cercetat pentru tentativă de omor, însă nu a fost suspendat din funcție și nici supus unei anchete de serviciu, continuând să activeze aproximativ jumătate de an după reținere. Ulterior, a depus personal cerere de demisie, motivând că asupra sa se exercitau presiuni, inclusiv prin intermediari, cărora li s-ar fi transmis că ar trebui să părăsească sistemul. Șargarovschi Nicolae a reiterat convingerea sa că toate aceste circumstanțe, inclusiv cauza penală în care a fost vizat și plecarea sa din sistem, ar avea legătură cu Mihail Iliev, apreciind că acestea constituie o formă de răzbunare din partea acestuia, ca urmare a cercetărilor de serviciu pe care le-a efectuat în privința sa și a rolului avut în propunerea de eliberare din funcție. Totodată, inculpatul a reiterat că nu a avut nicio implicare în faptele imputate în prezenta cauză și a negat categoric orice înțelegere, discuție sau acțiune privind pretinsa influențare a unor

persoane din cadrul instanțelor judecătorești ori pretinderea sau primirea de mijloace bănești în acest scop.

23. La fel, fiindu-i oferită oportunitatea de a-și exprima poziția și de a prezenta argumente în fața instanței de judecată, **inculpatul Garmandir Mihail *******, a declarat că învinuirea care i se aduce îi este clară, însă nu își recunoaște vinovăția în comiterea infracțiunii imputate. În susținerea poziției sale procesuale, inculpatul a declarat că se consideră nevinovat și a solicitat instanței să aprecieze critic probatoriul administrat în cauză, invocând lipsa unor probe certe, directe și concludente care să demonstreze implicarea sa în săvârșirea infracțiunii de trafic de influență. Acesta a susținut că, în întreg materialul probator administrat la faza urmăririi penale, nu există probe clare și obiective care să confirme faptul că ar fi purtat discuții, ar fi avut întrevederi sau ar fi exercitat vreo influență în privința soluționării cauzei lui Mihail Iliev aflate pe rolul Curtea Supremă de Justiție. Potrivit inculpatului, acuzația formulată împotriva sa se bazează exclusiv pe presupuneri și interpretări subiective, fără a fi susținută de înscrisuri autentice, interceptări legale ori declarații coerente și concordante ale martorilor. Cu referire la înregistrarea audio-video anexată la materialele cauzei, inculpatul a contestat autenticitatea acesteia și a declarat că vocea atribuită lui nu îi aparține. Acesta a precizat că și la faza urmăririi penale a contestat această probă, solicitând excluderea ei din materialele dosarului. Totodată, a subliniat că, în lipsa unei expertize fonoscopice sau a unei alte proceduri legale de autentificare, înregistrarea nu poate constitui mijloc de probă admisibil, mai ales în condițiile în care este contestată în mod expres. În continuare, Garmandir Mihail a declarat că nu a avut niciodată discuții telefonice sau întrevederi cu Mihail Iliev în legătură cu cauza penală sau cu litigiul de muncă al acestuia și că nici nu a fost contactat de către acesta. În opinia sa, simpla presupunere că ar fi participat la asemenea discuții nu poate fundamenta o acuzație penală. Totodată, inculpatul a invocat pretinsa nelegalitate a obținerii interceptărilor, susținând că acestea nu au fost autorizate de judecătorul de instrucție și nici autentificate conform procedurilor prevăzute de lege, motiv pentru care consideră că acestea sunt lovite de nulitate și urmează a fi apreciate ca inadmisibile. Referitor la afirmațiile denunțatorului privind existența unei influențe asupra unor judecători ai instanței supreme, inculpatul a negat categoric asemenea susțineri, menționând că acestea nu sunt confirmate prin niciun alt mijloc de probă și nu au suport factual sau juridic. În aceeași ordine de idei, inculpatul a declarat că denunțul formulat de Mihail Iliev ar putea fi expresia unui conflict profesional și personal anterior, generat de activitatea sa în calitate de conducător al Direcției juridice, în cadrul căreia efectua verificări și evaluări asupra activității unor subdiviziuni fiscale, inclusiv cea din *****. În acest context, inculpatul a făcut referire la cauza privind SA Semințe Agro, menționând că, în urma unei interpelări parvenite din partea conducerii acestei societăți, i-a fost repartizată spre examinare procedura de insolabilitate inițiată de Inspectoratul Fiscal *****. Acesta a susținut că, în cadrul examinării cauzei la instanța supremă, au fost constatate încălcări procedurale imputabile lui Mihail Iliev, care la acel moment deținea funcția de șef al Inspectoratului Fiscal de Stat ***** și care ar fi inițiat procedura fără a informa Inspectoratul Fiscal Principal de Stat. Potrivit inculpatului, în urma acestor constatări, instanța supremă ar fi anulat hotărârile anterioare și ar fi admis acțiunea civilă formulată de societatea respectivă. Acesta consideră că anume acest episod ar fi putut constitui motivul pentru care Mihail Iliev a formulat denunțul împotriva sa, din dorință de răzbunare. În concluzie, inculpatul a solicitat instanței să țină cont de lipsa unor probe directe și

obiective, de caracterul contestat și pretins inadmisibil al interceptărilor, precum și de eventuala motivație subiectivă a denunțatorului, apreciind că acuzația formulată împotriva sa este neîntemeiată, bazată exclusiv pe presupuneri și lipsită de suport probator suficient, motiv pentru care a solicitat pronunțarea unei soluții de achitare.

La întrebările adresate de apărător, inculpatul Garmandir Mihail ***** a declarat suplimentar că nu a purtat niciodată discuții cu Mihail Iliev în legătură cu cauza examinată și că nu a avut convorbiri cu acesta nici prin intermediul telefonului lui Nicolae Șargarovschi, negând astfel orice comunicare directă sau indirectă cu denunțatorul în contextul faptelor imputate. Referitor la cauza ce viza SA Seminte Agro, inculpatul a precizat că nu a existat nicio adresare sau intervenție din partea vreunei persoane în legătură cu examinarea respectivei cauze, susținând că activitatea sa s-a desfășurat exclusiv în limitele atribuțiilor de serviciu și în conformitate cu procedurile legale. Cu privire la ancheta de serviciu desfășurată în privința lui Mihail Iliev, inculpatul a declarat că nu a participat la aceasta și nu cunoștea detalii despre modul de desfășurare a verificărilor. Acesta a menționat că a aflat despre existența anchetei doar ulterior, după emiterea ordinului semnat de conducerea instituției, care a parvenit spre executare și avizare în cadrul Direcției juridice. Totodată, inculpatul a arătat că, din informațiile care i-au devenit cunoscute ulterior, sancționarea lui Mihail Iliev ar fi avut la bază constatarea unor încălcări de ordin fiscal și procedural, printre care tergiversarea examinării unor sume fiscale, neexaminarea contestațiilor formulate de agenții economici, încălcarea procedurilor și termenelor legale de examinare a contestațiilor, precum și alte abateri legate de administrarea obligațiilor fiscale. În continuare, inculpatul a declarat că, în cadrul Direcției juridice, nu au existat informații sau materiale privind plângeri formulate direct împotriva lui Mihail Iliev, însă a auzit despre existența unor asemenea plângeri, precizând că examinarea lor urma a fi realizată prin intermediul unei anchete de serviciu și supusă ulterior aprecierii comisiei de disciplină.

La întrebările adresate de procuror, inculpatul Garmandir Mihail ***** a declarat că, în anul 2016, exercita funcția de șef al Direcției juridice din cadrul Inspectoratului Fiscal Principal de Stat. Acesta a explicat că în cadrul instituției activa și subdiviziunea de securitate internă, care avea competențe distincte, fiind responsabilă de examinarea sesizărilor și efectuarea controalelor inițiate în baza plângerilor formulate de alte persoane. Inculpatul a precizat că atribuțiile sale de serviciu constau în asigurarea respectării legislației fiscale, verificarea proiectelor de ordine interne și republicane, examinarea proiectelor de instrucțiuni elaborate în baza Codului fiscal, organizarea participării colaboratorilor Direcției juridice în instanțele de judecată, verificarea actelor procesuale și participarea, în anumite situații, la ședințele de judecată. Potrivit acestuia, participarea sa personală în instanțele de judecată avea loc doar în cazuri excepționale, în special atunci când era necesară instruirea unor colaboratori noi sau în baza unei decizii exprese a conducerii instituției. De regulă, litigiile ce vizau funcționarii din teritoriu erau gestionate de juriștii din subdiviziunile teritoriale, însă în cazul persoanelor cu statut de nomenclator al Inspectoratului Fiscal Principal de Stat, reprezentarea era asigurată de colaboratorii Direcției juridice centrale. În acest context, inculpatul a confirmat că Mihail Iliev făcea parte din categoria respectivă. Referitor la sancționarea lui Mihail Iliev, inculpatul a menționat că aceasta era rezultatul activității mai multor subdiviziuni, fiecare exprimându-și poziția și observațiile asupra materialelor acumulate. Acesta a precizat că Mihail Iliev fusese sancționat pentru mai multe încălcări constatate în anii 2013, 2014 și 2015, însă nu

cunoaște dacă acestea au făcut obiectul unui singur control sau al mai multor proceduri distincte. Totodată, inculpatul a declarat că nu a participat nemijlocit la ancheta de serviciu desfășurată în privința lui Mihail Iliev și nici nu cunoaște în baza cărui act administrativ aceasta a fost inițiată. Potrivit acestuia, din componența echipei de control făceau parte Direcția control, Direcția securitate internă, Direcția TVA și alte subdiviziuni, în timp ce Direcția juridică nu a fost implicată la etapa inițială, rolul acesteia limitându-se la expertiza juridică a actelor întocmite. Inculpatul a menționat că Direcția juridică a intervenit doar ulterior, în momentul în care Mihail Iliev a contestat ordinul emis de conducerea Inspectoratului Fiscal Principal de Stat privind aplicarea sancțiunii disciplinare. La acel moment, sancțiunea era deja aplicată. În continuare, acesta a declarat că nu a întocmit personal acte în privința lui Mihail Iliev, însă a confirmat că una dintre colaboratoarele Direcției juridice, Cujbă Corina, aflată în subordinea sa, a participat la examinarea litigiului și a redactat cererea de recurs împotriva deciziei instanței de apel. Potrivit inculpatului, actele întocmite de aceasta au fost coordonate cu el, contrasemnate și ulterior remise conducerii Inspectoratului Fiscal Principal de Stat pentru semnare și transmitere către Curtea Supremă de Justiție. Totuși, inculpatul a precizat că nu a făcut cunoștință nemijlocit cu toate materialele cauzei și că informațiile deținute se limitau, în esență, la existența recursului și la actele procedurale pregătite de colaboratorii din subordine. Cu privire la relația sa cu Mihail Iliev, inculpatul a recunoscut existența unui conflict mai vechi, distinct de circumstanțele cauzei examinate. În acest sens, a făcut referire la procedura de insolabilitate inițiată în anul 2013 împotriva SA Săminte Agro de către Inspectoratul Fiscal de Stat *****. Acesta a declarat că Direcția juridică nu fusese inițial informată despre această procedură și că ulterior, la solicitarea conducerii societății și a conducerii instituției fiscale, a fost delegat să participe la examinarea cauzei în instanța supremă. Potrivit inculpatului, în cadrul acelei proceduri au fost constatate încălcări ale legislației și, ca urmare, au fost anulate actele emise de Mihail Iliev în calitate de șef al Inspectoratului Fiscal de Stat *****. Acesta a declarat că după pronunțarea hotărârii respective și evidențierea greșelilor procedurale comise, Mihail Iliev i-ar fi reproșat că nu a procedat corect. Inculpatul a mai arătat că, din circumstanțele cunoscute, a înțeles că în procedura respectivă erau implicate interese financiare considerabile și că intervenția sa ar fi afectat aceste interese, considerând că aceasta ar putea explica conflictul ulterior cu Mihail Iliev. În final, Garmandir Mihail a reiterat că nu cunoștea membrii completului de judecată care au examinat cauza lui Mihail Iliev la instanța supremă, nu a purtat discuții cu acesta în legătură cu litigiul de muncă și nu a avut nicio înțelegere sau coordonare cu Nicolae Șargarovschi privind pretinsa influențare a judecătorilor sau pretinderea unor mijloace bănești, negând categoric orice implicare în faptele imputate.

Probele prezentate de partea acuzării.

24. Conform art. 26 alin. (3) din CPP, sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului. Astfel, în ședința de judecată acuzatorul de stat, procuror în Procuratura Anticorupție, Vitalie Codreanu, în susținerea învinuirii formulate față de inculpați a prezentat următoarele probe administrate la urmărirea penală și examinate nemijlocit în ședința de judecată:
- declarațiile martorului Iliev Mihail Ivan, care fiind audiată sub jurământ în cadrul ședinței de judecată a declarat instanței de judecată că, din sala de judecată îi recunoaște pe inculpații Nicolae Șargarovschi și Mihail Garmandir, precizând că nu se află cu aceștia în

relații de rudenie sau ostilitate și că cunoaște circumstanțele pentru care a fost citat în fața instanței.

La întrebările adresate de procuror, martorul a declarat că, aproximativ în anul 2017, activa în funcția de șef al Serviciului Fiscal *****. Acesta a relatat că, în anul 2015, a fost eliberat din funcția respectivă, ordinul de eliberare fiind contestat în instanța de judecată. Potrivit acestuia, după aproximativ opt luni de examinare, Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, a respins acțiunea sa ca neîntemeiată, însă ulterior, în urma contestării hotărârii la instanța de apel, prin decizia Curții de Apel Chișinău hotărârea primei instanțe a fost casată, iar acesta a fost restabilit în funcție. Martorul a declarat că, aproximativ în luna august 2016, s-a întâlnit în mun. Chișinău cu inculpatul Nicolae Șargarovschi, care l-a felicitat cu ocazia restabilirii sale în funcție și i-a comunicat că îl va susține. Martorul a precizat că, la acel moment, nu a înțeles în ce consta această susținere și că în cadrul acelei întrevederi nu s-a discutat despre eventuala contestare a deciziei Curții de Apel Chișinău. Ulterior, după o anumită perioadă de timp, Nicolae Șargarovschi l-a contactat telefonic și i-a propus o nouă întrevedere, care a avut loc în orașul *****, în centrul localității, în automobilul inculpatului. În cadrul acelei discuții, potrivit martorului, Nicolae Șargarovschi i-a comunicat că „întrebarea lui se hotărăște”, însă pentru aceasta urma să fie achitată o anumită sumă de bani. Martorul a precizat că nu cunoștea exact la ce „întrebare” se referea inculpatul, însă, apreciind situația în contextul litigiului său, a înțeles că este vorba despre susținerea sa în procedura judiciară. În acest context, a declarat că a scos și i-a transmis lui Nicolae Șargarovschi suma de 10 000 lei, considerând că această sumă ar fi suficientă. Ulterior, după o nouă perioadă de timp, Nicolae Șargarovschi l-a contactat din nou telefonic și i-a comunicat că suma transmisă anterior nu este suficientă și că mai este necesară o sumă suplimentară. Martorul a declarat că i-a comunicat inculpatului că, dacă sunt implicate două persoane, va mai adăuga încă 10 000 lei, sumă pe care ulterior a transmis-o într-un plic, prin intermediul unei curse de rutieră. Acesta a precizat că nu cunoaște identitatea persoanei care a recepționat plicul. Potrivit declarațiilor sale, ulterior a avut loc o altă întrevedere cu Nicolae Șargarovschi în mun. Chișinău, într-un moment în care era deja restabilit în funcție. În cadrul acestei întrevederi, purtate din nou în automobilul inculpatului, Nicolae Șargarovschi i-ar fi comunicat că suma transmisă anterior este insuficientă și că, în total, ar fi necesară suma de 78 000 lei. Martorul a declarat că, în timpul acestei discuții, Nicolae Șargarovschi l-a apelat telefonic pe inculpatul Mihail Garmandir, activând difuzorul telefonului. Potrivit martorului, Nicolae Șargarovschi i-a comunicat lui Garmandir că Iliev Mihail se află în automobil și i-a spus că suma achitată anterior este insuficientă, la care Garmandir nu ar fi indicat vreo sumă concretă, însă ar fi confirmat cele afirmate de Nicolae Șargarovschi. Totodată, martorul a declarat că nu a avut alte întrevederi directe cu Mihail Garmandir și nici convorbiri telefonice separate cu acesta, menționând că, pe parcursul anului 2016, nu a purtat alte discuții cu acesta. Martorul a confirmat că toate sumele de bani remise lui Nicolae Șargarovschi au fost transmise ulterior pronunțării deciziei Curții de Apel Chișinău. De asemenea, a declarat că Inspectoratul Fiscal Principal de Stat a contestat hotărârea Curții de Apel la Curtea Supremă de Justiție, iar instanța supremă a menținut soluția instanței de apel. Totuși, martorul a precizat că nu își amintește cu exactitate data pronunțării hotărârii și nici momentul în care i-au fost transferate sumele bănești aferente salariului pentru absența forțată. În final, martorul a declarat că nu a transmis restul sumei solicitate de

inculpați, întrucât nu a fost de acord cu această solicitare și a menționat că nu cunoaște concret care ar fi fost rolul lui Mihail Garmandir în circumstanțele relatate.

În continuare, la întrebările adresate de apărători, martorul a declarat că a purtat mai multe discuții cu inculpatul Nicolae Șargarovschi, în special prin intermediul convorbirilor telefonice. Martorul a precizat că discuțiile purtate cu inculpații au fost înregistrate de el prin intermediul telefonului mobil personal. Potrivit acestuia, a decis să înregistreze conversațiile în momentul în care inculpații au început să exercite presiuni asupra sa pentru a transmite o sumă mai mare de bani. În acest sens, a relatat că, înainte de a urca în automobilul lui Nicolae Șargarovschi, a activat funcția de înregistrare a telefonului mobil. Acesta a menționat că nu l-a informat în prealabil pe Nicolae Șargarovschi despre faptul că discuția urma să fie înregistrată, iar scopul efectuării înregistrării a fost de a se proteja și de a evita continuarea presiunilor exercitate asupra sa. Martorul a mai declarat că, după ultima discuție purtată cu Nicolae Șargarovschi, din câte își amintește, acesta l-a contactat din nou telefonic, fapt care l-a determinat să se adreseze șefului Direcției securitate internă din cadrul Serviciului Fiscal de Stat. Potrivit acestuia, telefonul mobil cu care a efectuat înregistrarea nu mai există la momentul audierii. Referitor la plângerea formulată împotriva lui Nicolae Șargarovschi, martorul a declarat că aceasta a fost depusă la Serviciul Fiscal de Stat. La momentul depunerii plângerii, telefonul mobil se afla încă în posesia sa, însă instituției i-a transmis doar o copie a înregistrărilor, stocată pe un dispozitiv de memorie (stick), copie realizată personal de către acesta. Totodată, a menționat că deține cunoștințele necesare pentru operarea telefonului și efectuarea operațiunilor de copiere a informației. Martorul a precizat că telefonul mobil original nu a fost prezentat niciunei instituții, însă stick-ul cu înregistrările a fost remis atât Serviciului Fiscal de Stat, cât și Centrului Național Anticorupție, menționând că ulterior dispozitivul i-a fost restituit. Totodată, martorul a declarat că inculpații nu au avut nicio contribuție la eliberarea sa din funcție și că nicio acțiune a acestora nu a influențat în mod direct emiterea ordinului de concediere. Întrebat fiind despre natura concretă a problemei pe care Nicolae Șargarovschi pretindea că urma să o soluționeze, martorul a declarat că aceasta nu îi era clară nici la acel moment. Martorul a arătat că, deși hotărârea Curtea Supremă de Justiție îi era deja cunoscută, a decis să depună plângere împotriva lui Nicolae Șargarovschi din motiv că acesta continua să exercite presiuni asupra sa. În acest context, s-a adresat șefului securității interne, Sergiu Ceban, căruia i-a relatat situația și i-a solicitat să intervină pentru a-l determina pe inculpat să înceteze aceste presiuni. Potrivit martorului, Sergiu Ceban i-a sugerat să formuleze o explicație scrisă pentru clarificarea situației. Cu toate acestea, martorul a declarat că nu își amintește exact data la care s-a adresat lui Sergiu Ceban și nici data depunerii plângerii împotriva lui Nicolae Șargarovschi. De asemenea, a precizat că, dacă Sergiu Ceban nu i-ar fi sugerat să depună o plângere, probabil nu ar fi formulat una. Întrebat de ce nu a sesizat organele competente în momentul transmiterii sumelor de bani, deși considera solicitările inculpaților ilegale, martorul a declarat că nu poate oferi o explicație clară. Totuși, acesta a susținut că sumele remise le-a perceput mai degrabă ca pe un „mulțumesc” („mogorîci”) pentru faptul că fusese restabilit în funcție. Martorul a confirmat că avea relații colegiale cu Sergiu Ceban și că se întâlnea frecvent cu acesta în contextul activităților de serviciu. În ceea ce privește situația reclamată, a menționat că a informat șeful securității interne și presupune că acesta, la rândul său, a informat conducerea Serviciului Fiscal de Stat, însă nu a fost prezent la o asemenea raportare. A precizat că, la acel moment, funcția de șef al Serviciului Fiscal de Stat era deținută de

Sergiu Pușcuța, iar ordinul său de concediere fusese semnat anterior de Ion Prisăcaru. Martorul a mai declarat că inspectorii Direcției securitate internă aveau competențe pe întreg teritoriul Republicii Moldova și că, pe parcursul activității sale, au existat situații în care agenți economici au formulat plângeri împotriva sa, unele dintre acestea fiind examinate inclusiv cu participarea lui Nicolae Șargarovschi. Potrivit martorului, din câte își amintește, au existat două plângeri formulate de agenți economici în privința sa, fiind chemat să ofere explicații în fața comisiei disciplinare a Serviciului Fiscal de Stat. Acesta însă nu își amintește care a fost soluția adoptată de comisia respectivă și a precizat că, în baza acestor plângeri, nu a fost citat de către Centrul Național Anticorupție. În final, martorul a declarat că nu poate garanta cu certitudine că suma de bani transmisă prin intermediul cursei de rutieră a ajuns efectiv la Nicolae Șargarovschi, însă a presupus că aceasta a fost recepționată, întrucât inculpatul nu i-a comunicat contrariul. Totodată, a menționat că suma aferentă salariului pentru perioada absenței forțate a fost ridicată din casieria Serviciului Fiscal de Stat, iar la acel moment inculpații nu erau prezenți.

La întrebările adresate de inculpatul Nicolae Șargarovschi, martorul Iliev Mihail Ivan a declarat că relațiile sale cu Sergiu Ceban au fost strict de serviciu, precizând că nu își amintește să fi avut întâlniri în afara activității profesionale cu acesta. Totodată, martorul a menționat că agenții economici care au depus plângeri în privința sa nu au fost niciodată presați de către el.

La întrebările adresate de inculpatul Mihail Garmandir, martorul a declarat că, după emiterea deciziei Curții de Apel Chișinău, s-a adresat acestuia pentru a întreba dacă poate fi urgentată executarea hotărârii, la care i s-a comunicat că executarea urmează a fi realizată strict conform prevederilor legale. Martorul a precizat că nu își amintește să se fi adresat lui Sergiu Pușcuța în legătură cu executarea hotărârii și a reiterat că suma indicată în decizia Curții de Apel Chișinău reprezenta salariul restant real, calculat de către contabilitatea Serviciului Fiscal de Stat. Totodată, martorul a declarat că decizia Curții de Apel Chișinău a fost contestată de către Serviciul Fiscal de Stat, aceasta fiind o procedură obișnuită în cadrul instituției, iar o copie a recursului consideră că i-a fost comunicată. În continuare, martorul a mai declarat că nu i s-a solicitat și nu a efectuat nicio plată suplimentară față de sumele stabilite prin hotărârile judecătorești și că nu a fost informat despre achitarea unor sume excedentare.

25. *Suplimentar, în cadrul examinării cauzei, partea acuzării a mai prezentat spre cercetare în susținerea învinuirii formulate privind săvârșirea infracțiunilor incriminate de către inculpat următoarele probe:*

- *procesul-verbal de cercetare din 15 decembrie 2018 (și anexa la acesta)*, potrivit căruia au fost consemnate rezultatele obținute la realizarea acțiunii de cercetare a fișierului audio, transcris pe purtător material de informații, anexat la materialele cauzei penale la cererea lui Iliev Mihail, care materializează conținutul discuției dintre Iliev Mihail și Șargarovschi Nicolae la 17 noiembrie 2016, în imediata apropiere de sediul Ministerului Finanțelor și, ulterior, cu Garmandir Mihail, prin apel telefonic, în prezența lui Șargarovschi Nicolae, și care confirmă deplin faptul pretinderii și primirii de către aceștia de la Iliev Mihail a mijloacelor bănești ce nu li se cuvin pentru pretinsa realizare a influenței susținute asupra judecătorilor Curții Supreme de Justiție și determinarea acestora de a acționa în sensul emiterii încheierii de respingere a recursului depus de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat asupra deciziei Curții de Apel Chișinău nr.3a-221/16 din 15 iunie 2016, prin care s-a

dispus restabilirea numitului Iliev Mihail în funcția de șef al Inspectoratului Fiscal de Stat ***** (vol.I,f.d.58-63);

- *procesul-verbal de ridicare din 10 aprilie 2017*, potrivit căruia de la furnizorul de servicii de comunicații electronice ÎM „Moldcell” SA a informației cu privire la apelurile (conexiunile) telefonice efectuate prin intermediul numărului de apel 069522933, utilizat de Șargarovschi Nicolae pentru contactarea lui Iliev Mihail și stabilirea dăților și orelor în care urmau a avea loc întâlnirile dintre aceștia, în cadrul cărora Șargarovschi Mihail a pretins și primit de la Iliev Mihail mijloace bănești ce nu i se cuvin, pentru sine și pentru alte persoane, pentru pretinsa realizare a influenței susținute asupra persoanelor cu funcții de demnitate publică din cadrul Curții Supreme de Justiție și determinarea acestora de a acționa în sensul emiterii încheierii de respingere a recursului depus de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat asupra deciziei Curții de Apel Chișinău nr.3a-221/16 din 15 iunie 2016, prin care s-a dispus restabilirea numitului Iliev Mihail în funcția de șef al Inspectoratului Fiscal de Stat ***** (vol.I,f.d.71);
- *procesul-verbal de ridicare din 10 aprilie 2017*, potrivit căruia de la furnizorul de servicii de comunicații electronice ÎM „Moldcell” SA a fost ridicată informația cu privire la apelurile (conexiunile) telefonice efectuate prin intermediul numărului de apel 079140016, utilizat de Șargarovschi Nicolae pentru contactarea lui Iliev Mihail și stabilirea datei și orei în care urmau a avea loc întâlnirile dintre aceștia, în cadrul cărora Șargarovschi Mihail a pretins și primit de la Iliev Mihail mijloace bănești ce nu i se cuvin, pentru sine și pentru alte persoane, pentru pretinsa realizare a influenței susținute asupra persoanelor cu funcții de demnitate publică din cadrul Curții Supreme de Justiție și determinarea acestora de a acționa în sensul emiterii încheierii de respingere a recursului depus de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat asupra deciziei Curții de Apel Chișinău nr.3a-221/16 din 15 iunie 2016, prin care s-a dispus restabilirea numitului Iliev Mihail în funcția de șef al Inspectoratului Fiscal de Stat ***** (vol.I,f.d.79);
- *procesul-verbal de ridicare din 27 aprilie 2017*, potrivit căruia de la furnizorul de servicii de comunicații electronice ÎM „Orange Moldova” SA a informației cu privire la apelurile (conexiunile) telefonice efectuate prin intermediul numărului de apel 069955889, utilizat de Iliev Mihail, la care a fost contactat de către Șargarovschi Nicolae pentru stabilirea datei și orei în care urmau a avea loc întâlnirile dintre aceștia și în cadrul cărora Șargarovschi Mihail a pretins și primit de la Iliev Mihail mijloace bănești ce nu i se cuvin, pentru sine și pentru alte persoane, pentru pretinsa realizare a influenței susținute asupra persoanelor cu funcții de demnitate publică din cadrul Curții Supreme de Justiție și determinarea acestora de a acționa în sensul emiterii încheierii de respingere a recursului depus de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat asupra deciziei Curții de Apel Chișinău nr.3a-221/16 din 15 iunie 2016, prin care s-a dispus restabilirea numitului Iliev Mihail în funcția de șef al Inspectoratului Fiscal de Stat ***** (vol.I,f.d.87);
- *procesul-verbal de cercetare a informației cu privire la apelurile telefonice, cu anexe (extrase din listele conexiunilor efectuate)*, ridicată de la furnizorii de servicii de comunicații electronice ÎM „Moldcell” SA și ÎM „Orange Moldova” SA, potrivit căruia în perioada de referință și nemijlocit la data indicată de Iliev Mihail în cadrul audierii sale în calitate de martor a fost contactat de Șargarovschi Nicolae și Garmandir Mihail, precum și

faptul deplasării lui Șargarovschi Nicolae, la 10 noiembrie 2016, în or. ***** și inițierea convorbirilor cu Iliev Mihail, or, la data respectivă, în intervalul de timp ora 16:12:34 s. până la ora 18:10:05 s. apelurile efectuate de Șargarovschi Mihail cu utilizarea numărului de apel 069522933 au fost deservite de stațiile de comunicații electronice amplasate în or. *****, str. Poleanicikin, 21 și str. Mihail Eminescu, 24A (vol.I,f.d.89-108);

- *procesul-verbal de cercetare din 16 noiembrie 2017*, potrivit căruia a fost examinată cauza civilă nr.3-1690/2015, din care rezultă informațiile cu privire la temeiurile de concediere a lui Iliev Mihail din funcția de șef al Inspectoratului Fiscal de Stat ***** și actele judecătorești în temeiul cărora s-a dispus restabilirea acestuia din funcția din care a fost destituit, și care, pretins, au fost emise ca rezultat al exercitării influenței susținute de către numiții Garmandir Mihail și Șargarovschi Nicolae (vol.I,f.d.110-113);
- *fișierul audio* cu denumirea convențională „REC001”, transcris pe purtător material de informații (disc optic) marca „Omega”, anexat la materialele cauzei penale la cererea martorului Iliev Mihail și examinat de reprezentantul organului de urmărire penală la 15 decembrie 2018, care materializează conținutul discuției dintre Iliev Mihail și Șargarovschi Nicolae la 17 noiembrie 2016, în imediata apropiere de sediul Ministerului Finanțelor și ulterior cu Garmandir Mihail prin apel telefonic, în prezența lui Șargarovschi Nicolae, și care confirmă deplin faptul pretinderii și primirii de către aceștia de la Iliev Mihail, a mijloacelor bănești ce nu li se cuvin pentru pretinsa realizare a influenței susținute asupra judecătorilor Curții Supreme de Justiție și determinarea acestora de a acționa în sensul emiterii încheierii de respingere a recursului depus de Inspectoratului Fiscal Principal de Stat asupra deciziei Curții de Apel Chișinău nr.3a-221/16 din 15 iunie 2016, prin care s-a dispus restabilirea numitului Iliev Mihail în funcția de șef al Inspectoratului Fiscal de Stat ***** (vol.I,f.d.64);
- *informația cu privire la apelurile telefonice* efectuate și primite cu utilizarea numerelor de apel 069522933 și 079140016, posedate de Nicolae Șargarovschi, transcrisă pe purtători materiali de informații și ridicată la 10 aprilie 2017, de la furnizorul de servicii de comunicații electronice ÎM „Moldcell” SA, la examinarea căreia s-a constatat că în perioada de referință și nemijlocit la data indicată de Iliev Mihail în cadrul audierii sale în calitate de martor a fost contactat de Șargarovschi Nicolae și Garmandir Mihail, precum și faptul deplasării lui Șargarovschi Nicolae, la 10 noiembrie 2016, în or. ***** și inițierea convorbirilor cu Iliev Mihail, or, la data respectivă, în intervalul de timp de la ora 16:12:34 s. până la ora 18:10:05 s. apelurile efectuate de Șargarovschi Mihail cu utilizarea numărului de apel 069522933 au fost deservite de stațiile de comunicații electronice amplasate în or. *****, str. Poleanicikin, 21 și str. Mihail Eminescu, 24A (vol.I,f.d.73,81);
- *informația cu privire la apelurile telefonice* efectuate și primite cu utilizarea numărului de apel 069955889, posedat de Iliev Mihail, transcrisă pe purtător material de informații și ridicată la 27 aprilie 2017, de la furnizorul de servicii de comunicații electronice ÎM „Orange Moldova” SA, la examinarea căreia s-a constatat că acesta a fost contactat de către Șargarovschi Nicolae pentru stabilirea datei și orei în care urmau a avea loc întâlnirile dintre aceștia și în cadrul cărora Șargarovschi Mihail a pretins și primit de la Iliev Mihail mijloace bănești ce nu i se cuvin, pentru sine și pentru alte persoane, pentru pretinsa realizare a influenței susținute asupra persoanelor cu funcții de demnitate publică din

cadrul Curții Supreme de Justiție și determinarea acestora de a acționa în sensul emiterii încheierii de respingere a recursului depus de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat asupra deciziei Curții de Apel Chișinău nr.3a-221/16 din 15 iunie 2016, prin care s-a dispus restabilirea numitului Iliev Mihail în funcția de șef al Inspectoratului Fiscal de Stat ***** (vol.I,f.d.88);

- *copiile autentificate ale documentelor*, realizate la 16 noiembrie 2017, în cadrul acțiunii de cercetare a dosarului nr. 3-1690/2015, în incinta Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, și anume: copia autentificată a cererii de chemare în judecată, copia autentificată a ordinului nr. 32-s din 27 iulie 2015, cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare lui Mihail Iliev, copia autentificată a hotărârii motivate a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău nr. 3-1690/2015 din 28 decembrie 2015, copia autentificată a apelului împotriva hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău nr. 3-1690/2015 din 28 decembrie 2015, prin care s-a respins acțiunea înaintată de Iliev Mihail cu privire la anularea ordinelor IFPS, copia autentificată a deciziei motivate a Curții de Apel Chișinău nr. 3a-221/16 din 15 iunie 2016, copia autentificată a cererii de recurs a Inspectoratului Fiscal Principal de Stat împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2016 și copia autentificată a încheierii Curții Supreme de Justiție din 12 octombrie 2016, emisă în cauza nr. 3ra-1379/16 (vol.I,f.d.114-144);
- *copiile autentificate ale ordinelor* șefului Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 450-p din 31 martie 2010, cu privire la numirea în funcție a lui Iliev Mihail; nr. 765-p din 31 septembrie 2010, cu privire la confirmarea în funcție a funcționarului public debutant; nr. 696-p din 08 iunie 2015, cu privire la suspendarea raporturilor de serviciu ale lui Iliev Mihail; nr. 718-p din 15 iunie 2015, cu privire la reîncadrarea în funcția publică a lui Iliev Mihail; nr. 834-p din 31 iulie 2015, cu privire la încetarea raporturilor de serviciu prin destituire; nr. 380 din 20 iunie 2016, cu privire la restabilirea în funcție și nr. 34-p (nr.1238-p) din 16 martie 2017, cu privire la modificarea raporturilor de serviciu prin transfer, remise organului de urmărire penală de către Serviciul Fiscal de Stat ca răspuns la demersul nr. 03/39-5099 din 09 noiembrie 2017 (vol.I,f.d.149-155);
- *informația nr. 26-03-07-179125 din 03 noiembrie 2025* și a actelor aferente, prezentată de către Serviciul Fiscal de Stat potrivit căreia procesul - verbal al ședinței Comisiei de disciplină din 30 aprilie 2015 și Raportului nr. 26-03-/19-258 din 14 mai 2015, în rezultatul căreia a fost sancționat disciplinar ex-angajatul instituției Iliev Mihail (Ordinul Inspectoratului Fiscal de Stat nr. 32-s din 27 iulie 2015), denotă faptul că numitul Șargarovschi Nicolae nu a participat în grupul de lucru constituit pentru efectuarea anchetei de serviciu în cazul vizat și nici nu a executat procedura respectivă.

Probele prezentate de partea apărării:

26. În continuare, instanța de judecată menționează că prin prisma art. 24 alin. (3) din CPP, care prevede că „părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor”, în ședința de judecată instanța de judecată a admis cererea părții apărării privind audierea în calitate de martor a cet. Nițelea Anatolie Gavril.

27. Astfel, în cadrul ședinței de judecată, fiind audiată sub jurământ în calitate de **martor Nițlea Anatolie Gavril** a declarat că, îi cunoaște pe ambii inculpați din activitatea profesională desfășurată anterior în cadrul sistemului fiscal, fără a se afla cu aceștia în relații de rudenie sau în raporturi ostile.

La întrebările apărării, martorul a declarat că, de profesie este economist-jurist, iar pe parcursul activității sale profesionale a exercitat funcții în cadrul poliției economice a Ministerului Afacerilor Interne, ulterior în cadrul Centrului Național Anticorupție, iar mai târziu a activat în calitate de șef al Inspectoratului Fiscal de Stat *****. Acesta a relatat că îl cunoaște pe Iliev Mihail din perioada în care ultimul exercita funcția de șef al Inspectoratului Fiscal de Stat *****, funcție pe care ulterior martorul a ocupat-o, în urma înlocuirii acestuia. A precizat că între el și Iliev Mihail nu au existat relații de prietenie sau de rudenie, însă pe parcurs au apărut situații tensionate. Martorul a menționat că a aflat despre existența prezentei cauze penale și despre plângerea depusă de Iliev Mihail împotriva inculpaților, prin care aceștia ar fi fost acuzați de pretinse abuzuri. Totodată, a arătat că, din cunoștințele sale, între Iliev Mihail și inculpați existau exclusiv relații de serviciu. Potrivit declarațiilor sale, după numirea sa în funcția de șef al Inspectoratului Fiscal de Stat *****, încă din prima zi, la prezentarea oficială în colectiv, Iliev Mihail s-ar fi apropiat de el și i-ar fi spus că „lupta abia începe” și că nu va activa mult timp în acea funcție. Ulterior, martorul a afirmat că au existat și alte situații în care Iliev Mihail i-ar fi adresat mesaje cu caracter intimidant și de răzbunare, inclusiv în cadrul unor întâlniri întâmplătoare la Consiliul Raional. Martorul a declarat că, din comportamentul și exprimările lui Iliev Mihail, a înțeles că acesta făcea referire inclusiv la inculpații Șargarovschi Nicolae ***** și Garmandir Mihail *****, presupunând în mod eronat că între martor și aceștia ar exista relații apropiate de prietenie. În realitate, a precizat că îi cunoștea doar în context profesional, din vizitele acestora la Inspectoratul Fiscal. De asemenea, martorul a relatat că, pe perioada exercitării funcției de conducere la IFS ***** , mai mulți agenți economici i-ar fi comunicat verbal despre presupuse abuzuri comise anterior de Iliev Mihail, susținând că acesta ar fi exercitat presiuni asupra lor și, în unele cazuri, ar fi luat bunuri sau mărfuri fără achitare. În asemenea situații, martorul le recomanda să sesizeze Direcția securitate internă a Inspectoratului Fiscal Principal de Stat, unde activau inculpații. Acesta a menționat că majoritatea agenților economici se temeau să depună plângeri oficiale, însă a indicat cazul unui agent economic, Petru Ursu, care a avut curajul să formuleze și să depună o plângere la Centrul Național Anticorupție, fiind însoțit personal de martor. Totodată, martorul a declarat că nu cunoaște dacă în urma acelor plângeri au fost întreprinse măsuri concrete față de Iliev Mihail, însă a subliniat că mai multe persoane i-au relatat despre comportamentul abuziv al acestuia în perioada exercitării funcției. În final, martorul a caracterizat inculpații drept persoane oneste și corecte, menționând că, din cunoștințele sale și din informațiile primite de la agenți economici, nu a existat niciun indiciu că aceștia ar fi avut un comportament necorespunzător sau ar fi comis abateri în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

La întrebările inculpaților, martorul a precizat că a exercitat funcția de șef al IFS ***** din anul 2015 până la mijlocul anului 2016, fiind numit în locul lui Iliev Mihail. Ulterior, după restabilirea acestuia în funcție în urma unei hotărâri judecătorești, i s-a comunicat că trebuie să elibereze funcția, motiv pentru care a solicitat transferul într-o altă funcție, până la identificarea unui alt loc de muncă. Martorul a mai declarat că atât Șargarovschi Nicolae, cât și Garmandir Mihail activau în subdiviziuni distincte ale Inspectoratului Fiscal

Principal de Stat, respectiv Direcția securitate internă și Direcția juridică, fiind subordonați conducerii instituției. Totodată, acesta a confirmat că le-a comunicat verbal inculpaților despre amenințările pe care pretinde că le primea din partea lui Iliev Mihail, fără însă a formula vreo sesizare oficială în scris. În continuare, martorul a explicat că, în cadrul activității sale, atunci când primea plângeri scrise din partea agenților economici, acestea erau remise către subdiviziunile competente ale Inspectoratului Fiscal Principal de Stat, inclusiv Direcției securitate internă, însă plângerile verbale nu puteau fi formalizate în lipsa unor înscrisuri. De asemenea, a menționat că nu cunoaște dacă între Iliev Mihail și Șargarovschi Nicolae au existat discuții privind litigiul civil de muncă și că nu a constatat personal abateri concrete comise de Iliev Mihail, însă cunoștea despre existența unor litigii și probleme de serviciu în care acesta era implicat. Totodată, a reiterat că, în opinia sa, Iliev Mihail a manifestat față de el o atitudine ostilă și l-a amenințat cu pierderea funcției.

28. În susținerea poziției procesuale adoptate, partea apărării a prezentat instanței *un șir de înscrisuri și materiale scrise*, care au fost anexate la materialele cauzei penale și examinate în cadrul cercetării judecătorești, acestea fiind invocate în vederea confirmării circumstanțelor de fapt susținute de inculpați și a argumentelor formulate în apărare (vol.III,f.d.48-205).

IV. Poziția părților în dezbateri judiciare.

29. **În cadrul dezbaterilor judiciare, acuzatorul de stat, procuror în Procuratura Anticorupție, Vitalie Codreanu**, a susținut că, din ansamblul probelor administrate în cadrul urmăririi penale și al cercetării judecătorești, vinovăția inculpaților Șargarovschi Nicolae și Garmandir Mihail în comiterea infracțiunii imputate este pe deplin dovedită, aceasta fiind confirmată prin declarațiile martorului Iliev Mihail, mijloacele materiale de probă administrate, inclusiv înregistrarea audio „REC001”, precum și prin informațiile rezultate din examinarea convorbirilor telefonice și celelalte înscrisuri anexate la materialele cauzei penale.
30. Acuzatorul de stat a arătat că probele administrate se coroborează între ele și confirmă faptul că inculpații, acționând în participație, au pretins și primit mijloace bănești ce nu li se cuvin, invocând exercitarea unei influențe asupra judecătorilor Curții Supreme de Justiție, în scopul determinării adoptării unei hotărâri favorabile lui Iliev Mihail în cauza de contencios administrativ privind recursul declarat de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău nr. 3a-221/16 din 15 iunie 2016, prin care s-a dispus restabilirea lui Iliev Mihail în funcția de șef al Inspectoratului Fiscal de Stat pe r-nul *****.
31. Analizând declarațiile martorului Iliev Mihail, în coroborare cu celelalte probe administrate în cadrul urmăririi penale și al cercetării judecătorești, acuzarea a concluzionat că vinovăția inculpaților Șargarovschi Nicolae și Garmandir Mihail este dovedită integral, fiind întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal (în redacția în vigoare după 07 septembrie 2024, potrivit modificărilor operate prin Legea nr. 136 din 06 iunie 2024).
32. În acest sens, s-a reținut că inculpații au calitatea de subiecți ai infracțiunii investigate, aceștia având capacitatea juridică și faptic-operativă de a realiza conduita incriminată de legea penală.
33. Sub aspectul laturii subiective, acuzarea a stabilit că inculpații au acționat cu intenție directă unică, urmărind obținerea de foloase materiale necuvenite în legătură cu pretinsa

influență exercitată asupra unor persoane cu funcții de demnitate publică din cadrul Curții Supreme de Justiție, împuternicite să examineze admisibilitatea recursului declarat de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău nr. 3a-221/16 din 15 iunie 2016.

34. Sub aspectul laturii obiective, s-a constatat că aceasta se realizează prin acțiunile alternative de pretindere și primire a mijloacelor bănești de către inculpați, aceștia susținând că au influență asupra unor persoane cu funcții de demnitate publică și că pot determina adoptarea unei hotărâri favorabile în cauza civilă menționată. Prin aceste acțiuni, inculpații au creat aparența exercitării unei influențe reale asupra judecătorilor Curții Supreme de Justiție.
35. În ceea ce privește obiectul juridic al infracțiunii, acuzarea a arătat că prin acțiunile inculpaților au fost afectate relațiile sociale referitoare la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, precum și încrederea în corectitudinea și imparțialitatea actului de justiție, fiind astfel întrunit obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute de art. 326 Cod penal.
36. Referitor la calificarea juridică a faptei, acuzarea a menționat că inițial acțiunile inculpaților au fost încadrate conform art. 42 alin. (2), art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca trafic de influență comis de două persoane, prin pretinderea, acceptarea și primirea de mijloace bănești pentru sine sau pentru alte persoane, susținând că au influență asupra unor persoane cu funcție de demnitate publică.
37. Totodată, în raport cu modificările legislative intervenite prin Legea nr. 136 din 06 iunie 2024, acuzarea a apreciat că nu se mai impune menținerea agravantei privind săvârșirea faptei de două sau mai multe persoane, solicitând recalificarea juridică a faptelor în baza art. 326 alin. (1) Cod penal în redacția actuală.
38. Sub acest aspect, acuzarea a invocat că, potrivit Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 11 din 22 decembrie 2024, noțiunea de „acceptare” presupune consimțirea expresă sau tacită la promisiunea foloaselor ilicite, inițiativa aparținând corupătorului, iar în speță inițiativa a aparținut exclusiv inculpaților, care au pretins și ulterior au primit mijloacele bănești.
39. În consecință, acuzarea a concluzionat că semnul calificativ al „acceptării” nu poate fi reținut, întrucât din circumstanțele cauzei rezultă că nu a existat o situație de acceptare pasivă a unei propuneri, ci o acțiune activă de pretindere și ulterior primire a mijloacelor bănești de către inculpați.
40. De asemenea, acuzarea a subliniat că, în contextul aplicării legii penale în timp, urmează a fi aplicată legea penală mai favorabilă în urma unei evaluări globale (lex mitior), fără a se admite combinarea dispozițiilor din legi succesive (lex tertia), conform principiilor consacrate de art. 7 CEDO și jurisprudenței relevante.
41. În aceste condiții, acuzarea a considerat că faptele inculpaților urmează a fi încadrate în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, în redacția în vigoare după 07 septembrie 2024, infracțiune care se încadrează în categoria infracțiunilor grave.
42. În acest sens, procurorul a solicitat instanței de judecată următoarele:
 - a-l recunoaște vinovat pe inculpatul Șargarovschi Nicolae de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal (în redacția legii în vigoare la moment) și, în temeiul acestei norme, a-i aplica pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 2500 unități convenționale.

- a-l recunoaște vinovat pe inculpatul Garmandir Mihail de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal (în redacția legii în vigoare la moment) și, în temeiul acestei norme, a-i aplica pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 2500 unități convenționale.
- 43. De asemenea, acuzatorul de stat a solicitat, în temeiul art. 65 alin. (3) Cod penal, aplicarea pedepsei complementare sub formă de privare a dreptului de a ocupa funcții în cadrul instituțiilor sau autorităților publice pe un termen de 3 (patru) ani.
- 44. Totodată, în temeiul art. 106 alin. (1) și (2) lit. b) Cod penal, s-a solicitat confiscarea specială de la inculpați a sumei de 22.000 lei, ca mijloc bănesc rezultat din săvârșirea infracțiunii, cu trecerea acesteia în proprietatea statului.
- 45. În conformitate cu art. 162 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, s-a mai solicitat ca corpurile delictelor și mijloacele materiale de probă să fie păstrate la materialele cauzei penale pe tot termenul de păstrare a acesteia.
- 46. **În cadrul dezbaterilor judiciare, avocatul inculpaților Șargarovschi Nicolae și Garmandir Mihail, Oleg Chicu,** a solicitat achitarea acestora, susținând că acuzațiile formulate în temeiul art. 42 alin. (2) și art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal sunt nefondate și nu sunt dovedite dincolo de orice dubiu rezonabil.
- 47. Apărarea a susținut că întreaga învinuire se întemeiază, în mod determinant, pe declarațiile martorului Iliev Mihail, persoană direct interesată în cauză, ale cărei depoziții sunt contradictorii, incomplete și lipsite de coroborare cu alte mijloace de probă obiective. Totodată, s-a arătat că acesta este autorul sesizării, beneficiarul litigiului civil și sursa unică a înregistrării audio invocate de acuzare.
- 48. În acest context, s-a invocat nulitatea înregistrării audio „REC001” și a procesului-verbal de redare a acesteia, pe motiv că au fost obținute fără autorizarea judecătorului de instrucție, dintr-o sursă imposibil de verificat în condiții de contradictorialitate, fără păstrarea suportului original și fără efectuarea unei expertize criminalistice de autenticitate, cu încălcarea prevederilor art. 94 pct. 6, art. 132/2 și art. 251 Cod de procedură penală.
- 49. Apărarea a mai susținut că urmărirea penală a fost afectată de vicii grave de legalitate, inclusiv prin implicarea unor persoane neabilitate în efectuarea actelor de urmărire penală, precum și prin lipsa de obiectivitate în administrarea probelor, circumstanțe care atrag nulitatea actelor subsecvente și excluderea probelor administrate în baza acestora.
- 50. În continuare, s-a arătat că ordonanțele din 18.05.2017 și 01.09.2017 au fost emise cu încălcarea competenței legale, prin desemnarea unor ofițeri de investigații cu atribuții specifice ofițerilor de urmărire penală, fapt ce atrage nulitatea absolută a actelor respective și excluderea probelor administrate de aceste persoane, în temeiul art. 55, art. 52 alin. (1) pct. 10 și art. 251 CPP.
- 51. Pe fondul cauzei, apărarea a susținut că nu există probe directe privind pretinsa influențare a judecătorilor Curții Supreme de Justiție, iar transmiterea sumelor de bani nu este confirmată prin mijloace obiective de probă, fiind susținută exclusiv de declarațiile martorului Iliev Mihail. De asemenea, intermediarul invocat nu a fost identificat, iar listele de apeluri telefonice relevă doar existența unor convorbiri, fără a putea stabili conținutul sau scopul acestora.
- 52. Apărarea a subliniat că din conținutul stenogramei rezultă că inculpații nu recunosc exercitarea vreunei influențe, iar martorul Iliev Mihail declară că nu a beneficiat de niciun ajutor în soluționarea cauzei sale, aspecte care contrazic în mod direct teza acuzării.
- 53. Totodată, s-a invocat existența unui paradox cronologic, în sensul că presupusa transmitere a sumelor de bani ar fi avut loc ulterior soluționării definitive a litigiului de

către Curtea Supremă de Justiție, circumstanță incompatibilă cu existența infracțiunii de trafic de influență.

54. În drept, apărarea a susținut lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii, în special inexistența laturii obiective (lipsa influenței exercitate și a legăturii de cauzalitate), precum și a laturii subiective (lipsa intenției calificate de exercitare a influenței), apreciind că, în lipsa unor probe certe, directe și legale, nu poate fi reținută vinovăția inculpaților
55. Pe baza analizei exhaustive a materialelor cauzei, apărarea a concluzionat că învinuirea nu este dovedită dincolo de orice dubiu rezonabil, invocând în esență următoarele argumente:
- *Nulitatea probelor fundamentale*: înregistrarea audio „REC001” și procesul-verbal aferent sunt lovite de nulitate absolută, fiind obținute fără autorizare judiciară și cu încălcarea normelor procedurale privind admisibilitatea probelor.
 - *Nulitatea actelor de urmărire penală*: ordonanțele din 18.05.2017 și 01.09.2017 au fost emise cu depășirea competenței legale, afectând legalitatea întregului probatoriu subsecvent.
 - *Martor unic interesat și necoroborat*: acuzația se sprijină esențial pe declarațiile martorului Iliev Mihail, ale cărui depoziții sunt contradictorii și lipsite de confirmare obiectivă.
 - *Lipsa probelor materiale directe*: nu există probe privind transmiterea efectivă a banilor, lipsind flagrantul, identificarea intermediarilor și mijloacele tehnice de probă.
 - *Conținutul stenogramei infirmă acuzația*: convorbirile nu confirmă exercitarea influenței, iar martorul însuși recunoaște inexistența unui rezultat favorabil.
 - *Paradox cronologic*: presupusa transmitere a sumelor de bani ar fi avut loc ulterior soluționării cauzei de către CSJ, ceea ce exclude logic existența infracțiunii de trafic de influență.
 - *Lipsa implicării dovedite a inculpatului Garmandir Mihail*: nu există probe directe privind participarea acestuia, acuzațiile fiind bazate exclusiv pe deducții.
 - *Inconsecvența calificării juridice*: modificările succesive ale încadrării juridice evidențiază insuficiența probatoriului și imposibilitatea stabilirii certe a elementelor infracțiunii.
 - *Context instituțional litigios*: s-a invocat existența unui conflict instituțional generat de litigiul pierdut de instituția reclamantă, cu potențial impact asupra obiectivității urmăririi penale.
56. În temeiul art. 389 alin. (1) pct. 2), art. 390 alin. (1) pct. 3), art. 391, art. 394 și art. 251 Cod de procedură penală, coroborate cu art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, apărarea a solicitat instanței:
- constatarea nulității absolute și excluderea din dosar a înregistrării audio „REC001” și a procesului-verbal din 15.12.2018, împreună cu anexa acestuia;
 - constatarea nulității ordonanțelor din 18.05.2017 și 01.09.2017 și excluderea probelor administrate de persoane neabilitate;
 - achitarea inculpaților Șargarovschi Nicolae și Garmandir Mihail pentru lipsa elementelor constitutive ale infracțiunii sau, subsidiar, pentru nedovedirea faptei imputate;
 - alternativ, încetarea procesului penal în temeiul art. 391 alin. (1) pct. 6) CPP coroborat cu art. 275 pct. 9) CPP, ca urmare a lipsei componentei de infracțiune și a nulităților invocate.
57. **La etapa ultimului cuvânt, inculpatul Șargarovschi Nicolae a declarat că își însușește integral argumentele expuse de apărătorul său în cadrul dezbaterilor judiciare și a solicitat instanței de judecată pronunțarea unei sentințe de achitare în privința sa.**

58. **La etapa ultimului cuvânt, inculpatul Garmandir Mihail** a declarat că își însușește integral argumentele expuse de apărătorul său în cadrul dezbaterilor judiciare și a solicitat instanței de judecată pronunțarea unei sentințe de achitare în privința sa.

V. Aprecierea instanței de judecată.

59. Potrivit prevederilor art.93 alin.(1) din Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.
60. În conformitate cu prevederile art.101, alin.(1)-(4) din Cod de procedură penală fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată. Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.
61. Conform prevederilor art.384 din Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. La fel, urmează ca instanța de judecată să își întemeieze sentința numai pe probele care au fost cercetate nemijlocit în ședința de judecată.
62. În conformitate cu prevederile art.14 alin.(1) din Cod penal, infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.
63. Conform art.51 alin.(1) din Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.
64. Potrivit art.52 alin.(1) din Cod penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.
65. Potrivit prevederilor art.113 alin.(1) din Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. În conformitate cu prevederile art. 8 din Cod de procedură penală, precum și cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

66. Astfel, la adoptarea unei hotărâri de condamnare prin prisma jurisprudenței CtEDO, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată, la fel se reține că pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte *erga omnes*, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.
67. Subsecvent se reține că potrivit prevederilor art.325, alin.(1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.
68. În concordanță cu conținutul art.389 alin.(1) și (2) din Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.
69. Astfel, sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Ori toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.
70. În contextul prevederilor legale citate *supra* și în coraport cu circumstanțele de fapt ale cauzei constatate în cadrul cercetării judecătorești în prezenta cauză penală, instanța de judecată constată *dincolo de orice dubiu* rezonabil că, în privința inculpaților, a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.
71. La fel, instanța de judecată atestă că prin prisma art.6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului *i-a fost adus la cunoștință* atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta prin rechizitoriul întocmit.
72. În mod particular, instanța de judecată reține că prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin. (4) din Cod de procedură penală și apreciindu-le în sensul art.101 alin.(1) din Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, se constată că probele prezentate spre cercetare în cadrul ședinței de judecată de părți, în ansamblu, confirmă vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii incriminate.
73. Or, prin cumulul probelor cercetate în cadrul ședinței de judecată, instanța de judecată a stabilit că inculpații, au comis fapta incriminată de către acuzatorul de stat după cum urmează mai jos.
74. **Șargarovschi Nicolae *******. În aceea că prin ordinul șefului Inspectoratului Fiscal Principal de Stat (IFPS) nr.834-p din 31.07.2015, cet. Iliev Mihail a fost destituit din funcția de șef al Inspectoratului Fiscal de Stat ***** , ulterior acesta contestând în instanța de judecată actul administrativ menționat.
75. În acest sens, prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, ***** din 28.12.2015, cererea de chemare în judecată în contencios administrativ depusă de Iliev Mihail a fost respinsă ca nefondată. Hotărârea în cauză a fost contestată de Iliev Mihail la Curtea de Apel Chișinău.
76. Prin decizia Colegiului Civil al Curții de Apel Chișinău din 15.06.2016 s-a dispus casarea hotărârii Judecătoriei Rîșcani, ***** din 28.12.2015 cu emiterea unei noi hotărâri, prin care s-a admis parțial acțiunea înaintată de Iliev Mihail împotriva IFPS cu anularea ordinelor IFPS cu privire la aplicarea sancțiunilor disciplinare în privința lui Iliev Mihail, restabilirea ultimului în funcția de șef al Inspectoratului Fiscal de Stat ***** și încasarea de la IFPS în

beneficiul lui Iliev Mihail a salariului pentru absența forțată de la serviciu în perioada 04.08.2015-04.06.2016 în sumă de 118 662,90 lei.

77. Tot, în perioada lunii iunie a anului 2016, ulterior emiterii deciziei Colegiului civil al Curții de Apel Chișinău din 15.06.2016, cet. Iliev Mihail a fost telefonat de către Șargarovschi Nicolae, care la acel moment exercita funcția de inspector principal al Direcției securitate internă și anticorupție a IFPS, care a solicitat întrevedere cu Iliev Mihail.
78. La întrevederea în cauză, care a avut loc la 01.07.2016 în imediata apropiere de Mănăstirea Sfântul Mare Mucenic Teodor Tiron, situată în mun. Chișinău, str. Ciuflea, 12, și în urma discuțiilor avute, Șargarovschi Nicolae, a susținut că el cu Mihail Garmandir șef-adjunct al Direcției asistență juridică a IFPS, au influențat asupra judecătorilor Curții Supreme de Justiție, și, contra unei sume de bani al cărei quantum nu a fost enunțat la acel moment, îi pot determina pe aceștia să adopte o decizie favorabilă pentru Iliev Mihail în sensul respingerii recursului declarat de IFPS și menținerea deciziei Curții de Apel Chișinău din 15.06.2017.
79. Astfel, la începutul lunii octombrie a anului 2016, Șargarovschi Nicolae în scopul voalării intențiilor criminale comune a primit de la cet. Iliev Mihail, prin intermediul unei terțe persoane, mijloace bănești în sumă de 10 000 lei (MDL), care constituia o parte din suma pretinsă, în schimbul căreia urma să fie realizată influența susținută asupra persoanelor cu funcții de demnitate publică din cadrul Curții Supreme de Justiție.
80. Subsecvent, la 12.10.2016, de către Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a fost emisă încheierea prin care s-a dispus respingerea ca inadmisibil a recursului declarat de către IFPS împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15.06.2016.
81. Ulterior acestui fapt, și anume la 10.11.2016, continuându-și acțiunile comune infracționale și în scopul definitivării intențiilor criminale Nicolae Șargarovschi s-a deplasat în orașul *****, unde în cadrul întrevederii pe care a avut-o cu Iliev Mihail în incinta localului „Poveste”, a mai pretins de la ultimul mijloace bănești ce nu i se cuvin în mărime de 75 000 lei și a primit de la acesta bani în sumă de 12 000 lei, ce a reprezentat, restul plății pentru realizarea influenței susținute anterior de Nicolae Șargarovschi și Mihail Garmandir asupra persoanelor cu funcții de demnitate publică din cadrul Curții Supreme de Justiție pentru determinarea acestora de a emite o hotărâre favorabilă lui Iliev Mihail la judecarea recursului declarat de IFPS.
82. În același sens, la 17.11.2016, în imediata apropiere de sediul Ministerului Finanțelor, situat în mun. Chișinău, str. Constantin Tănase, 7, la insistența lui Șargarovschi Nicolae, a avut loc o altă întâlnire între acesta și cet. Iliev Mihail, în cadrul căreia ultimul i-a comunicat lui Șargarovschi Nicolae că alte mijloace bănești pentru pretinsa realizare a influenței susținute asupra persoanelor cu funcții de demnitate publică din cadrul Curții Supreme de Justiție nu va transmite. La cele comunicate de Iliev Mihail, Șargarovschi Nicolae a continuat argumentarea exercitării influenței susținute, în acest sens inițiind, în prezența cet. Iliev Mihail, un apel telefonic către cet. Garmandir Mihail, în care acesta a confirmat, tacit, faptul pretinderii și primirii anterioare a mijloacelor bănești de la cet. Iliev Mihail și a expus circumstanțele pe care s-au întemeiat acțiunile de pretindere și care urmau a fi remediate de către instanța de judecată supremă la judecarea recursului depus de către Inspectoratul Fiscal Principal de Stat.

83. **Garmandir Mihail *******. Prin ordinul șefului Inspectoratului Fiscal Principal de Stat (IFPS) nr.834-p din 31.07.2015, cet. Iliev Mihail a fost destituit din funcția de șef al Inspectoratului Fiscal de Stat ***** , ulterior acesta contestând în instanța de judecată actul administrativ menționat.
84. În acest sens, prin hotărârea Judecătorei Rîșcani, ***** din 28.12.2015, cererea de chemare în judecată în contencios administrativ depusă de Iliev Mihail a fost respinsă ca nefondată. Hotărârea în cauză a fost contestată de Iliev Mihail la Curtea de Apel Chișinău.
85. Prin decizia Colegiului Civil al Curții de Apel Chișinău din 15.06.2016 s-a dispus casarea hotărârii Judecătorei Rîșcani, ***** din 28.12.2015 cu emiterea unei noi hotărâri, prin care s-a admis parțial acțiunea înaintată de Iliev Mihail împotriva IFPS cu anularea ordinelor IFPS cu privire la aplicarea sancțiunilor disciplinare în privința lui Iliev Mihail, restabilirea ultimului în funcția de șef al Inspectoratului Fiscal de Stat ***** și încasarea de la IFPS în beneficiul lui Iliev Mihail a salariului pentru absența forțată de la serviciu în perioada 04.08.2015-04.06.2016 în sumă de 118 662,90 lei.
86. Tot, în perioada lunii iunie a anului 2016, ulterior emiterii deciziei Colegiului civil al Curții de Apel Chișinău din 15.06.2016, cet. Iliev Mihail a fost telefonat de către Șargarovschi Nicolae, care la acel moment exercita funcția de inspector principal al Direcției securitate internă și anticorupție a IFPS, care a solicitat întrevedere cu Iliev Mihail.
87. La întrevederea în cauză, care a avut loc la 01.07.2016 în imediata apropiere de Mănăstirea Sfântul Mare Mucenic Teodor Tiron, situată în mun. Chișinău, str. Ciuflea, 12, și în urma discuțiilor avute, Șargarovschi Nicolae, a susținut că el cu Mihail Garmandir șef-adjunct al Direcției asistență juridică a IFPS, au influență asupra judecătorilor Curții Supreme de Justiție, și, contra unei sume de bani al cărei quantum nu a fost enunțat la acel moment, îi pot determina pe aceștia să adopte o decizie favorabilă pentru Iliev Mihail în sensul respingerii recursului declarat de IFPS și menținerea deciziei Curții de Apel Chișinău din 15.06.2017.
88. Astfel, la începutul lunii octombrie a anului 2016, Șargarovschi Nicolae în scopul voalării intențiilor criminale comune a primit de la CCt.Iliev Mihail, prin intermediul unei terțe persoane, mijloace bănești în sumă de 10 000 lei (MDL), care constituia o parte din suma pretinsă, în schimbul căreia urma să fie realizată influența susținută asupra persoanelor cu funcții de demnitate publică din cadrul Curții Supreme de Justiție.
89. Subsecvent, la 12.10.2016, de către Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a fost emisă încheierea prin care s-a dispus respingerea ca inadmisibil a recursului declarat de către IFPS împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15.06.2016.
90. Ulterior acestui fapt, și anume la 10.11.2016, continuându-și acțiunile comune infracționale și în scopul definitivării intențiilor criminale Nicolae Șargarovschi s-a deplasat în orașul ***** , unde în cadrul întrevederii pe care a avut-o cu Iliev Mihail în incinta localului „Poveste”, a mai pretins de la ultimul mijloace bănești ce nu i se cuvin în mărime de 75 000 lei și a primit de la acesta bani în sumă de 12 000 lei, ce a reprezentat, restul plății pentru realizarea influenței susținute anterior de Nicolae Șargarovschi și Mihail Garmandir asupra persoanelor cu funcții de demnitate publică din cadrul Curții Supreme de Justiție pentru determinarea acestora de a emite o hotărâre favorabilă lui Iliev Mihail la

judecarea recursului declarat de IFPS.

91. În același sens, la 17.11.2016, în imediata apropiere de sediul Ministerului Finanțelor, situat în mun. Chișinău, str. Constantin Tănase, 7, la insistența lui Șargarovschi Nicolae, a avut loc o altă întâlnire între acesta și cet. Iliev Mihail, în cadrul căreia ultimul i-a comunicat lui Șargarovschi Nicolae că alte mijloace bănești pentru pretinsa realizare a influenței susținute asupra persoanelor cu funcții de demnitate publică din cadrul Curții Supreme de Justiție nu va transmite. La cele comunicate de Iliev Mihail, Șargarovschi Nicolae a continuat argumentarea exercitării influenței susținute, în acest sens inițiind, în prezența cet. Iliev Mihail, un apel telefonic către cet. Garmandir Mihail, în care acesta a confirmat, tacit, faptul pretinderii și primirii anterioare a mijloacelor bănești de la cet. Iliev Mihail și a expus circumstanțele pe care s-au întemeiat acțiunile de pretindere și care urmau a fi remediate de către instanța de judecată supremă la judecarea recursului depus de către Inspectoratul Fiscal Principal de Stat.
92. În continuare cu referire la învinuirea adusă, inculpatul **Șargarovschi Nicolae ******* a declarat că „... învinuirea care i se aduce îi este clară, însă nu își recunoaște vinovăția în comiterea infracțiunii imputate. Acesta a relatat că, începând cu anul 2010, activa în cadrul Serviciului Fiscal de Stat, în funcția de inspector principal al Direcției securitate internă și anticorupție, fiind responsabil de monitorizarea activității subdiviziunilor fiscale din zona de sud a țării, inclusiv din raionul *****. Potrivit declarațiilor sale, în perioada în care Mihail Iliev exercita funcția de șef al Inspectoratului Fiscal de Stat ***** la adresa direcției în care activa au parvenit multiple plângeri din partea agenților economici din teritoriu, care reclamau pretinse abuzuri comise de acesta în exercitarea atribuțiilor de serviciu. Inculpatul a menționat că petițiile respective i-au fost repartizate spre examinare, în scopul verificării circumstanțelor invocate și constatării situației de fapt. În acest context, a avut mai multe întrevederi cu agenți economici, în cadrul cărora ar fi discutat despre comportamentul și activitatea profesională a lui Mihail Iliev, susținând că acesta ar fi depășit limitele atribuțiilor de serviciu și ar fi exercitat presiuni asupra unor persoane din mediul de afaceri. Potrivit inculpatului, în urma investigațiilor efectuate, acesta ar fi avut convingerea că față de Mihail Iliev urmau să fie întreprinse anumite măsuri, însă, în schimb, asupra sa ar fi fost exercitate presiuni din partea conducerii Serviciului Fiscal de Stat, fiind emis un ordin prin care urma să fie transferat în altă subdiviziune, și anume în raionul Orhei. Acesta a precizat că s-a opus transferului, considerând că nu a comis abateri care să justifice o asemenea măsură. Totodată, inculpatul a declarat că a avut o discuție cu conducerea Serviciului Fiscal de Stat, în cadrul căreia i s-ar fi comunicat că ar trebui să părăsească sistemul, însă acesta a refuzat, reiterând că nu se consideră vinovat de vreo încălcare. În continuare, Șargarovschi Nicolae a relatat că ulterior s-a pomenit vizat într-o cauză penală și detașat la Inspectoratul Fiscal Orhei. În aceeași perioadă, potrivit afirmațiilor sale, mai mulți agenți economici, împreună cu cetățeanul Nitelea Anatol, s-ar fi adresat la Centrul Național Anticorupție cu declarații și acte privind pretinse abuzuri comise de Mihail Iliev. Acesta a susținut că respectivele declarații și înregistrări nu ar fi fost luate în considerare, iar ulterior ar fi dispărut. Inculpatul a mai indicat că agenții economici ar fi reclamat faptul că Mihail

*Iliev pretindea în mod sistematic sume de bani de la aceștia și exercita presiuni asupra lor prin controale fiscale abuzive, ceea ce ar fi determinat o parte dintre aceștia să își sisteze activitatea. De asemenea, Șargarovschi Nicolae a declarat că, potrivit informațiilor comunicate de Nitelea Anatol, Mihail Iliev ar fi afirmat în cadrul unei discuții purtate la Consiliul Raional că urma să întreprindă măsuri împotriva sa, întrucât activitatea desfășurată de inculpat ar fi incomodat anumite interese ale acestuia. În aceeași ordine de idei, inculpatul a susținut că, prin intermediul unor terțe persoane, Mihail Iliev i-ar fi transmis mesaje prin care îi solicita să înceteze verificările și să renunțe la activitatea desfășurată. Totodată, a afirmat că a avut discuții directe cu Mihail Iliev, în cadrul cărora i-a comunicat că nu are nimic personal împotriva sa, ci doar își exercită atribuțiile de serviciu în raport cu plângerile recepționate. Referitor la faptele imputate în prezenta cauză, inculpatul a calificat acuzațiile formulate de Mihail Iliev drept nefondate, susținând că acesta era o persoană influentă în raionul ***** și beneficia de susținere, motiv pentru care ar fi acționat împotriva sa din spirit de răzbunare. Cu privire la înregistrările audio anexate la dosar, Șargarovschi Nicolae a declarat că a purtat în mod frecvent discuții cu Mihail Iliev, însă a susținut că fragmentele prezentate în cauză au fost scoase din context și interpretate în mod eronat. Acesta a negat categoric că ar fi pretins, acceptat sau primit bani și a respins afirmațiile potrivit cărora ar fi pretins că ar avea influență asupra unor persoane cu funcții de demnitate publică sau că ar fi avut posibilitatea de a interveni în soluționarea cauzei aflate pe rolul instanței supreme, menționând că, la acel moment, exercita funcția de simplu inspector și nu deținea asemenea influență sau competențe. La întrebările adresate de apărător, inculpatul Șargarovschi Nicolae ***** a declarat suplimentar că, în perioada în care activa în cadrul Serviciului Fiscal de Stat, în incinta instituției a avut loc o ședință de lucru în cadrul căreia, potrivit afirmațiilor sale, Mihail Iliev i-ar fi adresat amenințări verbale, solicitându-i să „se astâmpere” și să își cunoască locul. Inculpatul a menționat că, la acel moment, nu a acordat o importanță deosebită acestor afirmații, întrucât considera că își exercita atribuțiile de serviciu în mod corect și legal. Totuși, ulterior, prin prisma plângerilor formulate împotriva sa, a transferului de serviciu și a reținerii sale din anul 2018, acesta a apreciat că respectivele amenințări s-au materializat în acțiuni concrete îndreptate împotriva sa. Totodată, inculpatul a declarat că, anterior destituirii lui Mihail Iliev din funcție, împotriva acestuia au existat multiple plângeri formulate de agenți economici, care invocau preținse acțiuni de extorcere a mijloacelor bănești și utilizarea abuzivă a bunurilor aparținând întreprinzătorilor. Potrivit inculpatului, aceste plângeri au fost anexate la materialele controalelor efectuate. Șargarovschi Nicolae a susținut că, după restabilirea lui Mihail Iliev în funcție, comportamentul acestuia față de agenții economici ar fi devenit și mai agresiv, iar unii dintre aceștia ar fi fost intimidați și amenințați cu controale fiscale nejustificate, motiv pentru care se temeau să formuleze plângeri oficiale. Cu toate acestea, o parte dintre ei ar fi avut curajul să se adreseze la Centrul Național Anticorupție, fiind însoțiți de inculpat și de Nitelea Anatol. Acesta a mai relatat că, din discuțiile purtate cu colegii săi, i s-ar fi sugerat să părăsească sistemul, existând temeri că situația ar putea escalada și ar putea avea consecințe mai grave asupra sa. Cu toate acestea, a decis să își continue activitatea, considerând că acționează în limitele atribuțiilor sale legale. Referitor la raporturile sale*

cu Mihail Iliev, inculpatul a negat categoric că ar fi avut vreo discuție prin care să îi propună ajutor sau sprijin în soluționarea litigiului său de serviciu ori în alte chestiuni ce țineau de activitatea instanțelor de judecată. Acesta a subliniat că, dimpotrivă, relațiile dintre ei erau tensionate, în special în contextul în care el însuși efectuase cercetarea de serviciu privind activitatea lui Mihail Iliev și formulase propunerea de eliberare a acestuia din funcție. În acest sens, inculpatul a precizat că investigația de serviciu efectuată de el a stat la baza propunerii de suspendare și ulterior de eliberare din funcție a lui Mihail Iliev, motiv pentru care consideră că denunțul și declarațiile acestuia din prezenta cauză reprezintă o formă de răzbunare personală. Cu referire la înregistrările audio administrate în cauză, Șargarovschi Nicolae a reiterat că acestea au fost scoase din context și interpretate într-o manieră care nu corespunde realității. Acesta a negat că ar fi purtat discuții privind influențarea unor persoane din cadrul instanțelor judecătorești sau că ar fi pretins ori acceptat bani pentru asemenea intervenții. În final, inculpatul a declarat că nu a avut nicio implicare în faptele care îi sunt incriminate, apreciind că întreaga cauză penală reprezintă o consecință a conflictului său profesional cu Mihail Iliev, generat de verificările și măsurile întreprinse anterior împotriva acestuia în exercitarea atribuțiilor sale de serviciu. La întrebările adresate de procuror, inculpatul Șargarovschi Nicolae ***** a declarat că, în perioada relevantă cauzei, activa în sediul Serviciului Fiscal de Stat, amplasat pe str. Cosmonauților, iar Mihail Garmandir activa în cadrul Direcției juridice din același sediu. Acesta a precizat că cele două direcții erau distincte atât din punct de vedere organizatoric, cât și funcțional, neexistând raporturi de subordonare între ele. Cu referire la cercetările de serviciu efectuate în privința lui Mihail Iliev, inculpatul a menționat că au existat două proceduri distincte: prima, desfășurată anterior eliberării acestuia din funcție, și a doua, inițiată ulterior restabilirii sale. Potrivit inculpatului, prima procedură a avut la bază plângerile formulate de agenți economici, iar în urma acesteia au fost întocmite materialele necesare și remise spre examinare comisiei de disciplină. Cea de-a doua procedură, inițiată după revenirea lui Mihail Iliev în funcție, nu a fost finalizată, întrucât între timp inculpatul a fost transferat la Inspectoratul Fiscal Orhei. Șargarovschi Nicolae a explicat că, potrivit regulamentelor interne, atribuțiile sale constau în efectuarea cercetărilor de serviciu, acumularea materialului probator și prezentarea acestuia comisiei de disciplină, fără a avea competența de a participa la deliberările acesteia ori de a decide asupra sancțiunii aplicabile. În acest context, a precizat că nu s-a expus personal asupra sancțiunii disciplinare aplicate lui Mihail Iliev, rolul său limitându-se strict la documentarea faptelor și transmiterea materialelor. Acesta a confirmat că l-a audiat pe Mihail Iliev în cadrul anchetei de serviciu, inclusiv în sediul Inspectoratului Fiscal de Stat *****, însă nu își amintește dacă la acea discuție au fost prezente și alte persoane. Referitor la relația sa cu Mihail Iliev, inculpatul a declarat că aceasta era una strict profesională și colegială, menționând că anterior procedurilor respective nu îl cunoștea personal, ci doar în virtutea atribuțiilor de serviciu. Totodată, inculpatul a arătat că nu a fost citat și nu a participat în calitate de martor sau sub alt statut procesual în litigiile administrative inițiate de Mihail Iliev și că nu a prezentat opinii sau explicații în cadrul acelor procese. De asemenea, a subliniat că Direcția securitate internă și Direcția juridică aveau competențe distincte și nu colaborau în sensul preluării

*reciproce a dosarelor sau coordonării strategiilor procesuale. În aceeași ordine de idei, Șargarovschi Nicolae a declarat că nu a purtat discuții cu Mihail Garmandir privind cauza lui Mihail Iliev, întrucât s-a ocupat exclusiv de componenta ce ținea de ancheta de serviciu. Totodată, a menționat că, după întrevederile oficiale avute cu Mihail Iliev în cadrul Inspectoratului Fiscal de Stat *****, nu a mai avut alte întâlniri cu acesta. Cu referire la activitatea operativă desfășurată, inculpatul a explicat că aceasta consta în acumularea informațiilor privind persoana verificată, urmând ca decizia finală să fie adoptată de comisia de disciplină și conducerea instituției. În opinia sa, în cazul lui Mihail Iliev, gravitatea materialelor acumulate și frecvența plângerilor justificau inevitabilitatea aplicării sancțiunii disciplinare. De asemenea, acesta a menționat că, în situația constatării unor elemente de infracțiune, sesizarea organului de urmărire penală nu era de competența sa directă, ci se decidea la nivelul comisiei de disciplină și al conducerii instituției. Referitor la propria situație profesională și juridică, inculpatul a declarat că în anul 2017–2018 a fost reținut într-o altă cauză penală, fiind cercetat pentru tentativă de omor, însă nu a fost suspendat din funcție și nici supus unei anchete de serviciu, continuând să activeze aproximativ jumătate de an după reținere. Ulterior, a depus personal cerere de demisie, motivând că asupra sa se exercitau presiuni, inclusiv prin intermediari, cărora li s-ar fi transmis că ar trebui să părăsească sistemul. Șargarovschi Nicolae a reiterat convingerea sa că toate aceste circumstanțe, inclusiv cauza penală în care a fost vizat și plecarea sa din sistem, ar avea legătură cu Mihail Iliev, apreciind că acestea constituie o formă de răzbunare din partea acestuia, ca urmare a cercetărilor de serviciu pe care le-a efectuat în privința sa și a rolului avut în propunerea de eliberare din funcție. Totodată, inculpatul a reiterat că nu a avut nicio implicare în faptele imputate în prezenta cauză și a negat categoric orice înțelegere, discuție sau acțiune privind pretinsa influențare a unor persoane din cadrul instanțelor judecătorești ori pretinderea sau primirea de mijloace bănești în acest scop.”.*

93. Analizând declarațiile inculpatului **Șargarovschi Nicolae *******, instanța reține că acesta nu și-a recunoscut vinovăția, negând integral comiterea faptelor imputate și susținând că acuzațiile formulate împotriva sa ar reprezenta o formă de răzbunare din partea martorului Iliev Mihail, ca urmare a unor pretinse conflicte profesionale anterioare.
94. Instanța apreciază critic această poziție procesuală, constatând că apărările invocate de inculpat au un caracter preponderent defensiv și sunt orientate, în esență, spre discreditarea persoanei denunțatorului, fără a combate în mod concret și plauzibil circumstanțele esențiale ale învinuirii.
95. În acest sens, deși inculpatul a invocat existența unor presupuse conflicte anterioare cu Iliev Mihail, generate de verificări de serviciu și pretinse abateri disciplinare ale acestuia, aceste afirmații nu au fost susținute prin mijloace de probă pertinente și concludente care să confirme existența unei pretinse răzbunări ori a unui interes personal al martorului de a-l incrimina pe nedrept.
96. Mai mult, instanța constată că o parte considerabilă din declarațiile inculpatului vizează circumstanțe colaterale, ce țin de activitatea profesională anterioară a lui Iliev Mihail, de relațiile acestuia cu agenți economici sau de pretinse presiuni exercitate asupra inculpatului, aspecte care nu au aptitudinea de a infirma faptele concrete ce formează

obiectul prezentei cauze penale.

97. Totodată, simpla invocare a faptului că înregistrările audio ar fi fost „scoase din context” nu poate fi reținută de instanță ca argument suficient pentru înlăturarea valorii lor probatorii, în lipsa unor explicații logice, coerente și susținute probator care să ofere o altă interpretare credibilă a conținutului acestora.
98. Instanța observă și faptul că poziția inculpatului este marcată de inconsecvențe relevante, or acesta, pe de o parte, a susținut că relațiile cu Iliev Mihail erau strict profesionale și limitate la procedurile de serviciu, iar pe de altă parte a recunoscut existența unor multiple discuții și contacte cu acesta, inclusiv ulterior încetării raporturilor instituționale directe, fapt ce contravine propriei sale versiuni.
99. În aceeași ordine de idei, susținerea inculpatului precum că nu ar fi avut niciun interes și nicio posibilitate de a influența examinarea cauzei în instanța supremă nu este, prin ea însăși, de natură să excludă existența infracțiunii de trafic de influență, atât timp cât norma de incriminare sancționează însăși pretinderea și primirea mijloacelor bănești sub pretextul exercitării unei influențe, indiferent dacă influența era reală sau dacă rezultatul urmărit a fost efectiv realizat.
100. Prin urmare, instanța apreciază că declarațiile inculpatului constituie o modalitate legitimă de exercitare a dreptului la apărare, însă, fiind izolate, necoroborate cu alte probe și infirmate de ansamblul probator administrat în cauză, inclusiv de declarațiile martorului Iliev Mihail, de înregistrările audio și de celelalte mijloace de probă, acestea nu pot fi reținute ca veridice și sunt apreciate ca reprezentând o poziție procesuală menită să evite răspunderea penală pentru faptele comise.
101. La fel, cu referire la învinuirea adusă, inculpatul **Garmandir Mihail ******* a declarat că „... învinuirea care i se aduce îi este clară, însă nu își recunoaște vinovăția în comiterea infracțiunii imputate. În susținerea poziției sale procesuale, inculpatul a declarat că se consideră nevinovat și a solicitat instanței să aprecieze critic probatoriul administrat în cauză, invocând lipsa unor probe certe, directe și concludente care să demonstreze implicarea sa în săvârșirea infracțiunii de trafic de influență. Acesta a susținut că, în întreg materialul probator administrat la faza urmăririi penale, nu există probe clare și obiective care să confirme faptul că ar fi purtat discuții, ar fi avut întrevederi sau ar fi exercitat vreo influență în privința soluționării cauzei lui Mihail Iliev aflate pe rolul Curtea Supremă de Justiție. Potrivit inculpatului, acuzația formulată împotriva sa se bazează exclusiv pe presupuneri și interpretări subiective, fără a fi susținută de înscrisuri autentice, interceptări legale ori declarații coerente și concordante ale martorilor. Cu referire la înregistrarea audio-video anexată la materialele cauzei, inculpatul a contestat autenticitatea acesteia și a declarat că vocea atribuită lui nu îi aparține. Acesta a precizat că și la faza urmăririi penale a contestat această probă, solicitând excluderea ei din materialele dosarului. Totodată, a subliniat că, în lipsa unei expertize fonoscopice sau a unei alte proceduri legale de autentificare, înregistrarea nu poate constitui mijloc de probă admisibil, mai ales în condițiile în care este contestată în mod expres. În continuare, Garmandir Mihail a declarat că nu a avut niciodată discuții telefonice sau întrevederi cu Mihail Iliev în legătură cu cauza penală sau cu litigiul de muncă al acestuia și că nici nu a fost contactat de către acesta. În opinia sa, simpla presupunere că ar fi participat la

asemenea discuții nu poate fundamenta o acuzație penală. Totodată, inculpatul a invocat pretinsa nelegalitate a obținerii interceptărilor, susținând că acestea nu au fost autorizate de judecătorul de instrucție și nici autentificate conform procedurilor prevăzute de lege, motiv pentru care consideră că acestea sunt lovite de nulitate și urmează a fi apreciate ca inadmisibile. Referitor la afirmațiile denunțatorului privind existența unei influențe asupra unor judecători ai instanței supreme, inculpatul a negat categoric asemenea susțineri, menționând că acestea nu sunt confirmate prin niciun alt mijloc de probă și nu au suport factual sau juridic. În aceeași ordine de idei, inculpatul a declarat că denunțul formulat de Mihail Iliev ar putea fi expresia unui conflict profesional și personal anterior, generat de activitatea sa în calitate de conducător al Direcției juridice, în cadrul căreia efectua verificări și evaluări asupra activității unor subdiviziuni fiscale, inclusiv cea din *****. În acest context, inculpatul a făcut referire la cauza privind SA Semințe Agro, menționând că, în urma unei interpelări parvenite din partea conducerii acestei societăți, i-a fost repartizată spre examinare procedura de insolabilitate inițiată de Inspectoratul Fiscal *****. Acesta a susținut că, în cadrul examinării cauzei la instanța supremă, au fost constatate încălcări procedurale imputabile lui Mihail Iliev, care la acel moment deținea funcția de șef al Inspectoratului Fiscal de Stat ***** și care ar fi inițiat procedura fără a informa Inspectoratul Fiscal Principal de Stat. Potrivit inculpatului, în urma acestor constatări, instanța supremă ar fi anulat hotărârile anterioare și ar fi admis acțiunea civilă formulată de societatea respectivă. Acesta consideră că anume acest episod ar fi putut constitui motivul pentru care Mihail Iliev a formulat denunțul împotriva sa, din dorință de răzbunare. În concluzie, inculpatul a solicitat instanței să țină cont de lipsa unor probe directe și obiective, de caracterul contestat și pretins inadmisibil al interceptărilor, precum și de eventuala motivație subiectivă a denunțatorului, apreciind că acuzația formulată împotriva sa este neîntemeiată, bazată exclusiv pe presupuneri și lipsită de suport probator suficient, motiv pentru care a solicitat pronunțarea unei soluții de achitare. La întrebările adresate de apărător, inculpatul Garmandir Mihail ***** a declarat suplimentar că nu a purtat niciodată discuții cu Mihail Iliev în legătură cu cauza examinată și că nu a avut convorbiri cu acesta nici prin intermediul telefonului lui Nicolae Șargarovschi, negând astfel orice comunicare directă sau indirectă cu denunțatorul în contextul faptelor imputate. Referitor la cauza ce viza SA Semințe Agro, inculpatul a precizat că nu a existat nicio adresare sau intervenție din partea vreunei persoane în legătură cu examinarea respectivei cauze, susținând că activitatea sa s-a desfășurat exclusiv în limitele atribuțiilor de serviciu și în conformitate cu procedurile legale. Cu privire la ancheta de serviciu desfășurată în privința lui Mihail Iliev, inculpatul a declarat că nu a participat la aceasta și nu cunoștea detalii despre modul de desfășurare a verificărilor. Acesta a menționat că a aflat despre existența anchetei doar ulterior, după emiterea ordinului semnat de conducerea instituției, care a parvenit spre executare și avizare în cadrul Direcției juridice. Totodată, inculpatul a arătat că, din informațiile care i-au devenit cunoscute ulterior, sancționarea lui Mihail Iliev ar fi avut la bază constatarea unor încălcări de ordin fiscal și procedural, printre care tergiversarea examinării unor sume fiscale, neexaminarea contestațiilor formulate de agenții economici, încălcarea procedurilor și termenelor legale de examinare a contestațiilor, precum și alte abateri

legate de administrarea obligațiilor fiscale. În continuare, inculpatul a declarat că, în cadrul Direcției juridice, nu au existat informații sau materiale privind plângeri formulate direct împotriva lui Mihail Iliev, însă a auzit despre existența unor asemenea plângeri, precizând că examinarea lor urma a fi realizată prin intermediul unei anchete de serviciu și supusă ulterior aprecierii comisiei de disciplină. La întrebările adresate de procuror, inculpatul Garmandir Mihail ***** a declarat că, în anul 2016, exercita funcția de șef al Direcției juridice din cadrul Inspectoratului Fiscal Principal de Stat. Acesta a explicat că în cadrul instituției activa și subdiviziunea de securitate internă, care avea competențe distincte, fiind responsabilă de examinarea sesizărilor și efectuarea controalelor inițiate în baza plângerilor formulate de alte persoane. Inculpatul a precizat că atribuțiile sale de serviciu constau în asigurarea respectării legislației fiscale, verificarea proiectelor de ordine interne și republicane, examinarea proiectelor de instrucțiuni elaborate în baza Codului fiscal, organizarea participării colaboratorilor Direcției juridice în instanțele de judecată, verificarea actelor procesuale și participarea, în anumite situații, la ședințele de judecată. Potrivit acestuia, participarea sa personală în instanțele de judecată avea loc doar în cazuri excepționale, în special atunci când era necesară instruirea unor colaboratori noi sau în baza unei decizii exprese a conducerii instituției. De regulă, litigiile ce vizau funcționarii din teritoriu erau gestionate de juriștii din subdiviziunile teritoriale, însă în cazul persoanelor cu statut de nomenclator al Inspectoratului Fiscal Principal de Stat, reprezentarea era asigurată de colaboratorii Direcției juridice centrale. În acest context, inculpatul a confirmat că Mihail Iliev făcea parte din categoria respectivă. Referitor la sancționarea lui Mihail Iliev, inculpatul a menționat că aceasta era rezultatul activității mai multor subdiviziuni, fiecare exprimându-și poziția și observațiile asupra materialelor acumulate. Acesta a precizat că Mihail Iliev fusese sancționat pentru mai multe încălcări constatate în anii 2013, 2014 și 2015, însă nu cunoaște dacă acestea au făcut obiectul unui singur control sau al mai multor proceduri distincte. Totodată, inculpatul a declarat că nu a participat nemijlocit la ancheta de serviciu desfășurată în privința lui Mihail Iliev și nici nu cunoaște în baza cărui act administrativ aceasta a fost inițiată. Potrivit acestuia, din componența echipei de control făceau parte Direcția control, Direcția securitate internă, Direcția TVA și alte subdiviziuni, în timp ce Direcția juridică nu a fost implicată la etapa inițială, rolul acesteia limitându-se la expertiza juridică a actelor întocmite. Inculpatul a menționat că Direcția juridică a intervenit doar ulterior, în momentul în care Mihail Iliev a contestat ordinul emis de conducerea Inspectoratului Fiscal Principal de Stat privind aplicarea sancțiunii disciplinare. La acel moment, sancțiunea era deja aplicată. În continuare, acesta a declarat că nu a întocmit personal acte în privința lui Mihail Iliev, însă a confirmat că una dintre colaboratoarele Direcției juridice, Cujbă Corina, aflată în subordinea sa, a participat la examinarea litigiului și a redactat cererea de recurs împotriva deciziei instanței de apel. Potrivit inculpatului, actele întocmite de aceasta au fost coordonate cu el, contrasemnate și ulterior remise conducerii Inspectoratului Fiscal Principal de Stat pentru semnare și transmitere către Curtea Supremă de Justiție. Totuși, inculpatul a precizat că nu a făcut cunoștință nemijlocit cu toate materialele cauzei și că informațiile deținute se limitau, în esență, la existența recursului și la actele procedurale pregătite de colaboratorii din

*subordine. Cu privire la relația sa cu Mihail Iliev, inculpatul a recunoscut existența unui conflict mai vechi, distinct de circumstanțele cauzei examinate. În acest sens, a făcut referire la procedura de insolabilitate inițiată în anul 2013 împotriva SA Semințe Agro de către Inspectoratul Fiscal de Stat *****. Acesta a declarat că Direcția juridică nu fusese inițial informată despre această procedură și că ulterior, la solicitarea conducerii societății și a conducerii instituției fiscale, a fost delegat să participe la examinarea cauzei în instanța supremă. Potrivit inculpatului, în cadrul acelei proceduri au fost constatate încălcări ale legislației și, ca urmare, au fost anulate actele emise de Mihail Iliev în calitate de șef al Inspectoratului Fiscal de Stat *****. Acesta a declarat că după pronunțarea hotărârii respective și evidențierea greșelilor procedurale comise, Mihail Iliev i-ar fi reproșat că nu a procedat corect. Inculpatul a mai arătat că, din circumstanțele cunoscute, a înțeles că în procedura respectivă erau implicate interese financiare considerabile și că intervenția sa ar fi afectat aceste interese, considerând că aceasta ar putea explica conflictul ulterior cu Mihail Iliev. În final, Garmandir Mihail a reiterat că nu cunoștea membrii completului de judecată care au examinat cauza lui Mihail Iliev la instanța supremă, nu a purtat discuții cu acesta în legătură cu litigiul de muncă și nu a avut nicio înțelegere sau coordonare cu Nicolae Șargarovschi privind pretinsa influențare a judecătorilor sau pretinderea unor mijloace bănești, negând categoric orice implicare în faptele imputate.”.*

102. Analizând declarațiile inculpatului **Garmandir Mihail *******, instanța constată că acesta a adoptat o poziție procesuală de nerecunoaștere integrală a vinovăției, negând orice implicare în faptele imputate și susținând că acuzația formulată împotriva sa este lipsită de suport probator suficient.
103. Instanța reține că apărările formulate de inculpat sunt construite, în esență, pe trei direcții principale: contestarea existenței unor probe directe ale implicării sale, contestarea autenticității și admisibilității înregistrărilor audio și invocarea unui pretins conflict anterior cu martorul Iliev Mihail, care ar fi generat denunțul formulat împotriva sa.
104. Sub primul aspect, instanța apreciază că susținerea inculpatului privind inexistența probelor directe nu poate fi reținută ca argument exonerator, or în materia infracțiunii de trafic de influență vinovăția poate fi stabilită prin coroborarea unui ansamblu de mijloace de probă, inclusiv declarații, înregistrări audio, circumstanțe factice și conduită ulterioară, fără a fi necesară existența unei probe directe unice și absolute.
105. Referitor la contestarea autenticității înregistrărilor audio și la negarea faptului că vocea interceptată i-ar aparține, instanța constată că această apărare reprezintă o simplă negare formală, nefiind susținută de elemente obiective care să infirme conținutul probator administrat. Or, simpla contestare a unei probe nu echivalează automat cu lipsirea acesteia de valoare probatorie, aprecierea admisibilității și forței sale juridice revenind exclusiv instanței, în baza întregului material administrat.
106. Totodată, instanța observă că inculpatul a invocat pretinse vicii de legalitate privind obținerea interceptărilor, însă aceste susțineri țin de aspecte procedurale deja supuse controlului judiciar și nu pot constitui, prin ele însele, argumente de fapt care să infirme existența conduitei incriminate.
107. În ceea ce privește teza pretinsei răzbunări din partea lui Iliev Mihail, instanța reține că

aceasta este fundamentată exclusiv pe percepția subiectivă a inculpatului și pe existența unor litigii sau divergențe profesionale anterioare, fără prezentarea unor probe concrete care să demonstreze că denunțul ar fi fost formulat cu rea-credință sau în scop de compromitere.

108. Mai mult, instanța constată că însuși inculpatul a confirmat existența unor raporturi profesionale directe cu Iliev Mihail, inclusiv implicarea Direcției juridice în contestarea restabilirii acestuia în funcție și coordonarea actelor de recurs înaintate la Curtea Supremă de Justiție. Aceste circumstanțe relevă faptul că inculpatul avea cunoștință nemijlocită despre litigiul lui Iliev Mihail și despre evoluția acestuia, contrar încercării sale de a minimaliza conexiunea cu cauza.
109. Totodată, instanța observă că inculpatul, deși a negat orice coordonare cu coindicatul Șargarovschi Nicolae *****, a confirmat că activa în aceeași instituție, în același sediu și că, în virtutea funcțiilor exercitate, existau inevitabil zone de interacțiune profesională și acces la informații relevante privind litigiile pendinte.
110. Instanța apreciază că explicațiile oferite de inculpat sunt fragmentare, selective și orientate spre distanțarea sa formală de faptele incriminate, fără a furniza o explicație alternativă logică și plauzibilă asupra circumstanțelor concrete relevate de ansamblul probator.
111. Prin urmare, instanța concluzionează că declarațiile inculpatului Garmandir Mihail ***** reprezintă o poziție procesuală defensivă, exercitată în limitele dreptului la apărare, însă acestea nu sunt confirmate prin probe obiective, sunt infirmate prin coroborarea celorlalte mijloace de probă administrate în cauză și nu sunt de natură să răstoarne concluzia privind participarea sa la comiterea infracțiunii imputate.
112. În continuare, instanța de judecată reține că, la formarea convingerii sale și la fundamentarea sentinței de condamnare în privința **inculpaților Șargarovschi Nicolae și Garmandir Mihail**, sub aspectul săvârșirii infracțiunii incriminate, va avea în vedere, între altele, *declarațiile martorului Iliev Mihail Ivan*, care, în susținerea circumstanțelor de fapt descrise în rechizitoriu și a învinuirii formulate în sarcina inculpatului, a declarat următoarele: „... *din sala de judecată îi recunoaște pe inculpații Nicolae Șargarovschi și Mihail Garmandir, precizând că nu se află cu aceștia în relații de rudenie sau ostilitate și că cunoaște circumstanțele pentru care a fost citat în fața instanței. La întrebările adresate de procuror, martorul a declarat că, aproximativ în anul 2017, activa în funcția de șef al Serviciului Fiscal *****. Acesta a relatat că, în anul 2015, a fost eliberat din funcția respectivă, ordinul de eliberare fiind contestat în instanța de judecată. Potrivit acestuia, după aproximativ opt luni de examinare, Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, a respins acțiunea sa ca neîntemeiată, însă ulterior, în urma contestării hotărârii la instanța de apel, prin decizia Curții de Apel Chișinău hotărârea primei instanțe a fost casată, iar acesta a fost restabilit în funcție. Martorul a declarat că, aproximativ în luna august 2016, s-a întâlnit în mun. Chișinău cu inculpatul Nicolae Șargarovschi, care l-a felicitat cu ocazia restabilirii sale în funcție și i-a comunicat că îl va susține. Martorul a precizat că, la acel moment, nu a înțeles în ce consta această susținere și că în cadrul acelei întrevederi nu s-a discutat despre eventuala contestare a deciziei Curții de Apel Chișinău. Ulterior,*

*după o anumită perioadă de timp, Nicolae Șargarovschi l-a contactat telefonic și i-a propus o nouă întrevvedere, care a avut loc în orașul *****, în centrul localității, în automobilul inculpatului. În cadrul acelei discuții, potrivit martorului, Nicolae Șargarovschi i-a comunicat că „întrebarea lui se hotărăște”, însă pentru aceasta urma să fie achitată o anumită sumă de bani. Martorul a precizat că nu cunoștea exact la ce „întrebare” se referea inculpatul, însă, apreciind situația în contextul litigiului său, a înțeles că este vorba despre susținerea sa în procedura judiciară. În acest context, a declarat că a scos și i-a transmis lui Nicolae Șargarovschi suma de 10 000 lei, considerând că această sumă ar fi suficientă. Ulterior, după o nouă perioadă de timp, Nicolae Șargarovschi l-a contactat din nou telefonic și i-a comunicat că suma transmisă anterior nu este suficientă și că mai este necesară o sumă suplimentară. Martorul a declarat că i-a comunicat inculpatului că, dacă sunt implicate două persoane, va mai adăuga încă 10 000 lei, sumă pe care ulterior a transmis-o într-un plic, prin intermediul unei curse de rutieră. Acesta a precizat că nu cunoaște identitatea persoanei care a recepționat plicul. Potrivit declarațiilor sale, ulterior a avut loc o altă întrevvedere cu Nicolae Șargarovschi în mun. Chișinău, într-un moment în care era deja restabilit în funcție. În cadrul acestei întrevvederi, purtate din nou în automobilul inculpatului, Nicolae Șargarovschi i-ar fi comunicat că suma transmisă anterior este insuficientă și că, în total, ar fi necesară suma de 78 000 lei. Martorul a declarat că, în timpul acestei discuții, Nicolae Șargarovschi l-a apelat telefonic pe inculpatul Mihail Garmandir, activând difuzorul telefonului. Potrivit martorului, Nicolae Șargarovschi i-a comunicat lui Garmandir că Iliev Mihail se află în automobil și i-a spus că suma achitată anterior este insuficientă, la care Garmandir nu ar fi indicat vreo sumă concretă, însă ar fi confirmat cele afirmate de Nicolae Șargarovschi. Totodată, martorul a declarat că nu a avut alte întrevvederi directe cu Mihail Garmandir și nici convorbiri telefonice separate cu acesta, menționând că, pe parcursul anului 2016, nu a purtat alte discuții cu acesta. Martorul a confirmat că toate sumele de bani remise lui Nicolae Șargarovschi au fost transmise ulterior pronunțării deciziei Curții de Apel Chișinău. De asemenea, a declarat că Inspectoratul Fiscal Principal de Stat a contestat hotărârea Curții de Apel la Curtea Supremă de Justiție, iar instanța supremă a menținut soluția instanței de apel. Totuși, martorul a precizat că nu își amintește cu exactitate data pronunțării hotărârii și nici momentul în care i-au fost transferate sumele bănești aferente salariului pentru absența forțată. În final, martorul a declarat că nu a transmis restul sumei solicitate de inculpați, întrucât nu a fost de acord cu această solicitare și a menționat că nu cunoaște concret care ar fi fost rolul lui Mihail Garmandir în circumstanțele relatate. În continuare, la întrebările adresate de apărători, martorul a declarat că a purtat mai multe discuții cu inculpatul Nicolae Șargarovschi, în special prin intermediul convorbirilor telefonice. Martorul a precizat că discuțiile purtate cu inculpații au fost înregistrate de el prin intermediul telefonului mobil personal. Potrivit acestuia, a decis să înregistreze conversațiile în momentul în care inculpații au început să exercite presiuni asupra sa pentru a transmite o sumă mai mare de bani. În acest sens, a relatat că, înainte de a urca în automobilul lui Nicolae Șargarovschi, a activat funcția de înregistrare a telefonului mobil. Acesta a menționat că nu l-a informat în prealabil pe Nicolae*

Șargarovschi despre faptul că discuția urma să fie înregistrată, iar scopul efectuării înregistrării a fost de a se proteja și de a evita continuarea presiunilor exercitate asupra sa. Martorul a mai declarat că, după ultima discuție purtată cu Nicolae Șargarovschi, din câte își amintește, acesta l-a contactat din nou telefonic, fapt care l-a determinat să se adreseze șefului Direcției securitate internă din cadrul Serviciului Fiscal de Stat. Potrivit acestuia, telefonul mobil cu care a efectuat înregistrarea nu mai există la momentul audierii. Referitor la plângerea formulată împotriva lui Nicolae Șargarovschi, martorul a declarat că aceasta a fost depusă la Serviciul Fiscal de Stat. La momentul depunerii plângerii, telefonul mobil se afla încă în posesia sa, însă instituției i-a transmis doar o copie a înregistrărilor, stocată pe un dispozitiv de memorie (stick), copie realizată personal de către acesta. Totodată, a menționat că deține cunoștințele necesare pentru operarea telefonului și efectuarea operațiunilor de copiere a informației. Martorul a precizat că telefonul mobil original nu a fost prezentat niciunei instituții, însă stick-ul cu înregistrările a fost remis atât Serviciului Fiscal de Stat, cât și Centrului Național Anticorupție, menționând că ulterior dispozitivul i-a fost restituit. Totodată, martorul a declarat că inculpații nu au avut nicio contribuție la eliberarea sa din funcție și că nicio acțiune a acestora nu a influențat în mod direct emiterea ordinului de concediere. Întrebat fiind despre natura concretă a problemei pe care Nicolae Șargarovschi pretindea că urma să o soluționeze, martorul a declarat că aceasta nu îi era clară nici la acel moment. Martorul a arătat că, deși hotărârea Curtea Supremă de Justiție îi era deja cunoscută, a decis să depună plângere împotriva lui Nicolae Șargarovschi din motiv că acesta continua să exercite presiuni asupra sa. În acest context, s-a adresat șefului securității interne, Sergiu Ceban, căruia i-a relatat situația și i-a solicitat să intervină pentru a-l determina pe inculpat să înceteze aceste presiuni. Potrivit martorului, Sergiu Ceban i-a sugerat să formuleze o explicație scrisă pentru clarificarea situației. Cu toate acestea, martorul a declarat că nu își amintește exact data la care s-a adresat lui Sergiu Ceban și nici data depunerii plângerii împotriva lui Nicolae Șargarovschi. De asemenea, a precizat că, dacă Sergiu Ceban nu i-ar fi sugerat să depună o plângere, probabil nu ar fi formulat una. Întrebat de ce nu a sesizat organele competente în momentul transmiterii sumelor de bani, deși considera solicitările inculpaților ilegale, martorul a declarat că nu poate oferi o explicație clară. Totuși, acesta a susținut că sumele remise le-a perceput mai degrabă ca pe un „mulțumesc” („măgrânc”) pentru faptul că fusese restabilit în funcție. Martorul a confirmat că avea relații colegiale cu Sergiu Ceban și că se întâlnea frecvent cu acesta în contextul activităților de serviciu. În ceea ce privește situația reclamată, a menționat că a informat șeful securității interne și presupune că acesta, la rândul său, a informat conducerea Serviciului Fiscal de Stat, însă nu a fost prezent la o asemenea raportare. A precizat că, la acel moment, funcția de șef al Serviciului Fiscal de Stat era deținută de Sergiu Pușcuța, iar ordinul său de concediere fusese semnat anterior de Ion Prisăcaru. Martorul a mai declarat că inspectorii Direcției securitate internă aveau competențe pe întreg teritoriul Republicii Moldova și că, pe parcursul activității sale, au existat situații în care agenți economici au formulat plângeri împotriva sa, unele dintre acestea fiind examinate inclusiv cu participarea lui Nicolae Șargarovschi. Potrivit martorului, din câte

*își amintește, au existat două plângeri formulate de agenți economici în privința sa, fiind chemat să ofere explicații în fața comisiei disciplinare a Serviciului Fiscal de Stat. Acesta însă nu își amintește care a fost soluția adoptată de comisia respectivă și a precizat că, în baza acestor plângeri, nu a fost citat de către Centrul Național Anticorupție. **În final, martorul a declarat că nu poate garanta cu certitudine că suma de bani transmisă prin intermediul cursei de rutieră a ajuns efectiv la Nicolae Șargarovschi, însă a presupus că aceasta a fost recepționată, întrucât inculpatul nu i-a comunicat contrariul.** Totodată, a menționat că suma aferentă salariului pentru perioada absenței forțate a fost ridicată din casieria Serviciului Fiscal de Stat, iar la acel moment inculpații nu erau prezenți. La întrebările adresate de inculpatul Nicolae Șargarovschi, martorul Iliev Mihail Ivan a declarat că relațiile sale cu Sergiu Ceban au fost strict de serviciu, precizând că nu își amintește să fi avut întâlniri în afara activității profesionale cu acesta. Totodată, martorul a menționat că agenții economici care au depus plângeri în privința sa nu au fost niciodată presați de către el. La întrebările adresate de inculpatul Mihail Garmandir, martorul a declarat că, după emiterea deciziei Curții de Apel Chișinău, s-a adresat acestuia pentru a întreba dacă poate fi urgentată executarea hotărârii, la care i s-a comunicat că executarea urmează a fi realizată strict conform prevederilor legale. Martorul a precizat că nu își amintește să se fi adresat lui Sergiu Pușcuța în legătură cu executarea hotărârii și a reiterat că suma indicată în decizia Curții de Apel Chișinău reprezenta salariul restant real, calculat de către contabilitatea Serviciului Fiscal de Stat. Totodată, martorul a declarat că decizia Curții de Apel Chișinău a fost contestată de către Serviciul Fiscal de Stat, aceasta fiind o procedură obișnuită în cadrul instituției, iar o copie a recursului consideră că i-a fost comunicată. În continuare, martorul a mai declarat că nu i s-a solicitat și nu a efectuat nicio plată suplimentară față de sumele stabilite prin hotărârile judecătorești și că nu a fost informat despre achitarea unor sume excedentare.”.*

113. Analizând declarațiile martorului Iliev Mihail Ivan, instanța le apreciază ca fiind credibile, coerente și relevante pentru stabilirea circumstanțelor de fapt ale cauzei, întrucât acestea redau într-o manieră logică, constantă și detaliată succesiunea evenimentelor ce au precedat și însoțit pretinderea și transmiterea mijloacelor bănești către inculpați.
114. Instanța reține că martorul a descris în mod clar împrejurările în care inculpatul Șargarovschi Nicolae ***** a inițiat contactul cu acesta ulterior restabilirii sale în funcție, precum și modul în care, în cadrul întâlnirilor ulterioare, i-a comunicat că „întrebarea lui se hotărăște”, formulare pe care martorul, în contextul litigiului pendinte la instanța supremă, a perceput-o în mod rezonabil ca referindu-se la influențarea soluționării favorabile a cauzei sale.
115. Deosebit de relevant este faptul că martorul a relatat cu exactitate mecanismul transmiterii banilor, indicând că, în cadrul primei remiteri, i-a transmis personal inculpatului Șargarovschi suma de 10 000 lei, iar ulterior, ca urmare a comunicării că suma este insuficientă, a mai remis încă 10 000 lei prin intermediul unei curse de rutieră, ca răspuns la insistențele inculpatului privind suplimentarea plății.
116. Totodată, declarațiile martorului relevă caracterul progresiv și repetitiv al pretinderii, or la o etapă ulterioară inculpatul Șargarovschi i-a comunicat expres că suma totală necesară ar constitui 78 000 lei, fapt ce demonstrează nu doar existența unei pretinderi inițiale, ci și

- continuarea și majorarea acesteia, în vederea obținerii unui folos patrimonial injust.
117. Instanța acordă o importanță probatorie deosebită și împrejurării relatate de martor privind implicarea inculpatului Garmandir Mihail, care, în cadrul unei discuții purtate în automobilul lui Șargarovschi, a fost apelat telefonic în prezența martorului, iar în cadrul convorbirii a confirmat tacit insuficiența sumelor deja remise. Această circumstanță este de natură să demonstreze existența unei coordonări între inculpați și participarea comună a acestora la realizarea scopului infracțional.
118. Instanța apreciază că declarațiile martorului sunt veridice și prin prisma detaliilor concrete oferite cu privire la locul, modalitatea și contextul transmiterii banilor, precum și asupra conținutului discuțiilor purtate cu inculpații, aspecte care prezintă coerență internă și se înscriu logic în ansamblul circumstanțelor cauzei.
119. Faptul că martorul a decis să înregistreze conversațiile purtate cu inculpații, explicând că a recurs la această măsură după intensificarea presiunilor privind remiterea unor sume suplimentare, constituie un element suplimentar care întărește veridicitatea versiunii sale și demonstrează existența unei stări reale de constrângere morală și presiune exercitată asupra sa.
120. Instanța consideră lipsit de relevanță juridică faptul că martorul a calificat ulterior sumele remise drept un „mulțumesc” („mogoříci”), or esențial în calificarea juridică a faptei nu este denumirea subiectivă atribuită de persoana care remite banii, ci împrejurarea obiectivă că aceste sume au fost pretinse și primite sub pretextul exercitării unei influențe asupra judecătorilor Curții Supreme de Justiție.
121. Prin urmare, instanța reține că declarațiile martorului Iliev Mihail Ivan confirmă în mod direct existența actelor de pretindere și primire a mijloacelor bănești de către inculpatul Șargarovschi Nicolae ***** și relevă implicarea coinculpatului Garmandir Mihail în mecanismul infracțional, constituind un mijloc de probă esențial care, coroborat cu celelalte probe administrate în cauză, justifică pe deplin concluzia privind vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii incriminate.
122. Suplimentar celor analizate *supra*, instanța de judecată reține că declarațiile martorului Iliev Mihail Ivan – administrate în cadrul ședinței de judecată, se coroborează în mod concludent cu mijloacele *materiale de probă indicate la pct. 25 a prezentei sentințe*.
123. Prin aceste declarații sunt confirmate și completate circumstanțele de fapt și de drept descrise în rechizitoriul emis în privința inculpaților Șargarovschi Nicolae și Garmandir Mihail.
124. În continuare, instanța va proceda la analiza ansamblului probelor testimoniale, prin coroborarea declarațiilor martorului cu circumstanțele de fapt reținute și cu celelalte mijloace de probă administrate în cauză, în vederea stabilirii modului concret de săvârșire a faptei imputate și a determinării vinovăției inculpaților, dincolo de orice dubiu rezonabil.
125. În speță, instanța constată că există probe materiale și testimoniale suficiente care coroborează faptele imputate inculpaților **Șargarovschi Nicolae și Garmandir Mihail** și demonstrează, fără echivoc, comiterea infracțiunilor incriminate, astfel încât responsabilitatea penală a acestora este pe deplin stabilită.
126. Instanța de judecată, procedând la examinarea probelor materiale prin prisma depozițiilor martorului, constată o **convergență probatorie absolută**, care fundamentează certitudinea vinovăției inculpaților.

127. Coroborând declarațiile martorului Iliev Mihail Ivan cu declarațiile inculpaților și ansamblul probelor materiale administrate în cauză, instanța constată existența unui tablou probator coerent, convergent și suficient pentru stabilirea vinovăției inculpaților în săvârșirea infracțiunii imputate.
128. Instanța reține că declarațiile martorului Iliev Mihail nu au caracter izolat, ci sunt confirmate în mod obiectiv prin procesul-verbal de cercetare din 15 decembrie 2018 și fișierul audio „REC001”, din conținutul cărora rezultă explicit discuția purtată la 17 noiembrie 2016 între acesta și inculpatul Șargarovschi Nicolae, precum și convorbirea telefonică purtată ulterior cu inculpatul Garmandir Mihail, în prezența lui Șargarovschi. Conținutul acestor discuții confirmă nu doar existența unor înțelegeri anterioare privind remiterea banilor, dar și faptul că sumele deja remise erau considerate insuficiente, fiind solicitată continuarea plății.
129. Această probă materială coroborează direct declarațiile martorului privind remiterea inițială a sumei de 10 000 lei, transmiterea ulterioară a încă unei sume de 10 000 lei, precum și pretinderea suplimentară a sumei totale de 78 000 lei, ceea ce demonstrează caracterul repetat și progresiv al actelor de pretindere.
130. Totodată, informațiile ridicate de la operatorii de telefonie mobilă ÎM „Moldcell” SA și ÎM „Orange Moldova” SA confirmă existența contactelor telefonice dintre Iliev Mihail și Șargarovschi Nicolae exact în perioada și în intervalele temporale indicate de martor în declarațiile sale. Aceste date infirmă apărarea inculpatului Șargarovschi precum că după interacțiunile oficiale din cadrul procedurilor administrative nu ar mai fi avut alte contacte cu Iliev Mihail.
131. Mai mult, procesul-verbal de cercetare a conexiunilor telefonice și localizarea celulelor de comunicații electronice confirmă prezența lui Șargarovschi Nicolae în or. ***** la data de 10 noiembrie 2016, exact în intervalul temporal indicat de martor ca fiind momentul unei alte întâlniri și al remiterii unei noi tranșe bănești. Această probă are o valoare obiectivă sporită, întrucât confirmă material prezența inculpatului la locul indicat de martor și susține veridicitatea declarațiilor acestuia.
132. În același sens, cauza civilă nr. 3-1690/2015 și copiile autentificate ale actelor judiciare demonstrează existența reală a litigiului dintre Iliev Mihail și Inspectoratul Fiscal Principal de Stat, precum și faptul că, la momentul pretinderii sumelor de bani, cauza se afla pe rolul Curții Supreme de Justiție. Aceste circumstanțe oferă suport factual direct afirmațiilor martorului privind obiectul influenței promise de inculpați.
133. Totodată, declarațiile inculpatului Garmandir Mihail, prin care acesta recunoaște că Direcția juridică aflată în subordinea sa a redactat și coordonat cererea de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău, confirmă că acesta avea cunoștință nemijlocită despre litigiul lui Iliev Mihail și despre faza procesuală în care se afla cauza, infirmând astfel susținerea sa că nu avea nicio legătură cu dosarul.
134. Pe de altă parte, informația prezentată de Serviciul Fiscal de Stat prin actul nr. 26-03-07-179125 din 03 noiembrie 2025 infirmă direct versiunea inculpatului Șargarovschi Nicolae privind pretinsa sa implicare în ancheta de serviciu care ar fi stat la baza sancționării lui Iliev Mihail. Din această probă rezultă expres că Șargarovschi Nicolae nu a făcut parte din grupul de lucru constituit pentru efectuarea anchetei de serviciu și nici nu a realizat procedura respectivă.

135. Această constatare este esențială, întrucât lipsește de suport factual întreaga construcție defensivă a inculpatului privind existența unui conflict personal și profesional profund cu Iliev Mihail și, implicit, teza potrivit căreia denunțul ar fi fost formulat din răzbunare.
136. Instanța apreciază că atât Șargarovschi Nicolae, cât și Garmandir Mihail au invocat aceeași teză defensivă a unei pretinse răzbunări din partea martorului, însă niciunul dintre aceștia nu a prezentat probe obiective care să confirme această versiune. Dimpotrivă, ansamblul probelor materiale administrate infirmă această apărare și confirmă veridicitatea declarațiilor martorului.
137. Prin urmare, instanța constată că declarațiile martorului Iliev Mihail sunt pe deplin susținute prin probe materiale independente și obiective, iar coroborarea acestora cu celelalte mijloace de probă administrate în cauză formează un sistem probator unitar, logic și lipsit de contradicții esențiale, care demonstrează dincolo de orice dubiu rezonabil faptul că inculpații, acționând în participație, au pretins și primit mijloace bănești ce nu li se cuveneau, susținând că au influență asupra judecătorilor Curții Supreme de Justiție.
138. În contextul celor analizate *supra*, instanța reține că **apreciază critic poziția susținută de inculpații Șargarovschi Nicolae și Garmandir Mihail** și invocată de apărătorii acestora pe parcursul cercetării judecătorești privind nerecunoașterea vinovăției, or, această versiune a apărării nu corespunde adevărului și este prezentată în scopul eschivării inculpaților de la răspunderea penală pentru faptele comise, aceasta se combate de ansamblu probator analizate și apreciate prin prisma prevederilor art.101 din Codul de procedură penală și care integral demonstrează vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunilor imputate.
139. În context, analizând declarațiile inculpaților sub aspectul factologic în coraport cu cumulum materialelor cauzei penale cercetate în cadrul ședinței de judecată, instanța de judecată stabilește că inculpații au depus declarații contradictorii, având tendința să prezinte o stare de fapt nereală și neplauzibilă, care să-i atenueze răspunderea penală, deoarece aceste declarații se combat prin cumulum de probe administrate.
140. Or, cu întâietate, instanța de judecată atestă că inculpații **nu a avut o poziție certă și indubitabilă** cu privire la învinuirea înaintată de către acuzatorul de stat.
141. În această ordine de idei, instanța de judecată apreciază critic argumentul inculpaților precum că nu sunt vinovați de faptele incriminate, calificându-l ca o modalitate a acestora de a se apăra și o încercare de a evita răspunderea pentru cele comise. Mai mult decât atât, argumentul dat se combate prin declarațiile martorilor făcute în ședința de judecată precum și materialele dosarului cercetare în ședința de judecată.
142. Subsecvent, instanța de judecată constată că probele administrate de partea apărării nu sunt de natură să fundamenteze emiterea unei sentințe de achitare în privința inculpaților Șargarovschi Nicolae ***** și Garmandir Mihail *****. Or, acestea nu au răsturnat în mod clar, concludent și lipsit de echivoc ansamblul probator administrat de partea acuzării și nu au generat dubii rezonabile asupra veridicității circumstanțelor reținute în sarcina inculpaților.
143. În particular, instanța reține că declarațiile martorului apărării Nițelea Anatolie Gavril au avut un caracter preponderent circumstanțial și indirect, fiind axate în principal pe pretinse conflicte anterioare dintre martorul acuzării Iliev Mihail și alte persoane, precum și pe percepțiile subiective ale martorului referitoare la comportamentul și caracterul acestuia. Totodată, declarațiile respective nu conțin informații factuale directe cu privire la circumstanțele esențiale ale prezentei cauze, și anume asupra pretinderii, acceptării și

primirii mijloacelor bănești de către inculpați și nici asupra discuțiilor purtate între aceștia și martorul Iliev Mihail în legătură cu exercitarea influenței pretinse asupra judecătorilor Curții Supreme de Justiție.

144. Instanța constată că martorul Nițlea Anatolie Gavril nu a fost martor ocular la transmiterea sumelor de bani, nu a participat la întrevederile dintre Iliev Mihail și inculpați, nu a asistat la convorbirile telefonice purtate între aceștia și nici nu deține cunoștințe nemijlocite privind preținsele înțelegeri dintre părți. În consecință, declarațiile acestuia nu pot avea valoare probatorie aptă să infirme faptele constatate prin declarațiile martorului acuzării și prin probele materiale administrate.
145. Mai mult, afirmațiile martorului privind presupusele amenințări, conflicte sau acte de răzbunare din partea lui Iliev Mihail nu au fost susținute prin probe obiective, verificabile și pertinente cauzei, rămânând la nivel de simple afirmații și aprecieri personale, insuficiente pentru a discredita depozițiile acestuia din urmă sau pentru a demonstra existența unui denunț calomnios.
146. În ceea ce privește înscrierile și materialele scrise prezentate de partea apărării și anexate la materialele cauzei (vol. III, f.d. 48–205), instanța reține că acestea nu infirmă elementele constitutive ale infracțiunii imputate și nici nu combat în mod efectiv concluziile desprinse din probele administrate de acuzare. Aceste materiale au relevanță limitată, fiind apte cel mult să contureze anumite aspecte de context profesional sau relațional dintre participanții la proces, fără însă a răsturna probatoriul direct și coroborat privind faptele de trafic de influență.
147. Prin urmare, apreciind probele apărării prin prisma principiului liberei aprecieri a probelor și în coroborare cu întregul material probator, instanța ajunge la concluzia că acestea nu generează dubii rezonabile asupra vinovăției inculpaților și nu sunt de natură să infirme concluziile rezultate din declarațiile martorului acuzării Iliev Mihail, susținute prin înregistrările audio, extrasele convorbirilor telefonice, datele de localizare și celelalte mijloace materiale de probă administrate în cauză. În consecință, instanța nu poate reține aceste probe ca temei pentru adoptarea unei soluții de achitare.
148. În altă ordine de idei, cu referire la cererea apărării privind constatarea nulității unor probe ale părții acuzării instanța reține că o va respinge ca neîntemeiată, or, partea apărării nu a prezentat careva argumente justificative ce ar determina instanța de judecată să ajungă la concluzia că actele indicate au fost administrate cu încălcare normelor procesual penale.
149. În contextul celor stabilite, instanța face trimitere și la prevederile art.251 alin.(1) din Cod de procedură penală, în conformitate cu care încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea acelui act, fie au fost afectate caracterul echitabil al procesului penal sau drepturile părților.
150. Astfel, raportând prevederile legale citate supra la circumstanțele de fapt ale cauzei și argumentele invocate de către partea apărării, instanța constată că motivele invocate pentru anularea actelor procesuale nu poate constitui temei de nulitate a acestora, or, în sine acestea nu reprezintă o eventuală încălcare a normelor procesuale ci constituie în esență criticile și dezacordurile aduse de către partea apărării asupra probelor prezentate de partea acuzării.

151. Prin urmare, instanța va respinge ca neîntemeiate argumentele invocate de partea apărării precum că în speță sunt prezente mai multe temeiuri ce justifică aplicarea sancțiunii nulității în privința actelor procedurale de acuzare.
152. Referitor la argumentul apărării privind existența unui pretins „paradox cronologic”, în sensul că transmiterea sumelor de bani ar fi avut loc ulterior soluționării definitive a litigiului de către Curtea Supremă de Justiție, instanța îl apreciază ca fiind nefondat și contrar circumstanțelor factuale stabilite prin materialele cauzei.
153. În acest sens, instanța reține că, potrivit învinuirii formulate și probelor administrate, activitatea infracțională imputată inculpaților nu s-a consumat exclusiv ulterior pronunțării încheierii Curții Supreme de Justiție din 12 octombrie 2016, ci a debutat anterior acesteia, încă din perioada imediat următoare pronunțării deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 iunie 2016, când inculpatul Șargarovschi Nicolae, acționând de comun acord cu inculpatul Garmandir Mihail, a pretins de la Iliev Mihail mijloace bănești pentru pretinsa exercitare a influenței asupra judecătorilor Curții Supreme de Justiție, în vederea menținerii soluției favorabile acestuia.
154. Or, din conținutul învinuirii rezultă explicit că prima tranșă din suma pretinsă, în cuantum de 10 000 lei, a fost transmisă la începutul lunii octombrie 2016, adică anterior pronunțării încheierii Curții Supreme de Justiție din 12 octombrie 2016, ceea ce infirmă în mod direct susținerea apărării potrivit căreia toate transmiterile bănești ar fi avut loc după soluționarea definitivă a litigiului.
155. Faptul că ulterior pronunțării încheierii Curții Supreme de Justiție inculpatul Șargarovschi Nicolae a continuat să pretindă și să primească alte sume de bani de la Iliev Mihail nu exclude și nu contrazice existența infracțiunii de trafic de influență, ci, dimpotrivă, confirmă caracterul continuu al activității infracționale și executarea progresivă a aceleiași rezoluții infracționale, inițiate anterior realizării actului pretins influențat.
156. În acest context, instanța reține că remiterea ulterioară a sumei de 12 000 lei din data de 10 noiembrie 2016 și continuarea pretinderilor la 17 noiembrie 2016 reprezintă acte de executare subsecvente ale aceleiași înțelegeri infracționale și ale aceleiași pretinderi inițiale, fiind circumscrise aceleiași intenții infracționale, respectiv obținerea integrală a folosului patrimonial pretins pentru influența deja afirmată și exercitată.
157. Prin urmare, argumentul apărării privind incompatibilitatea cronologică dintre transmiterea sumelor și soluționarea litigiului este unul construit pe o interpretare trunchiată a succesiunii faptelor, ignorând faptul esențial că actul de pretindere și prima parte a executării obligației patrimoniale au avut loc anterior pronunțării instanței supreme, iar actele ulterioare constituie doar continuarea și definitivarea aceleiași activități infracționale.
158. Astfel, în sensul circumstanțelor invocate de partea apărării în susținerea poziției sale, instanța de judecată reține că de fapt, prin audierea inculpaților, a martorului apărării, prin argumentele invocate în cererile formulate în cadrul examinării cauzei, **apărarea nu a răsturnat în mod categoric și echivoc învinuirea adusă inculpaților Șargarovschi Nicolae și Garmandir Mihail.**
159. Prin urmare, instanța de judecată consideră necesar de a respinge solicitarea avocaților, cu privire la achitarea inculpaților **Șargarovschi Nicolae și Garmandir Mihail**, or, reieșind din probele prezentate de către partea acuzării și administrate în cadrul cercetării

judecătorești de către instanța de judecată s-a confirmat în totalitate vinovăția inculpaților **Șargarovschi Nicolae și Garmandir Mihail** de comiterea infracțiunilor incriminate, de către avocați nefiind prezentate careva probe pertinente și concludente, sau careva argumente verosimile, care să combată probele acuzării în acest sens, or, probele cercetate nu au trezit careva dubii instanței referitor la veridicitatea acestora.

160. În cadrul dezbaterilor judiciare, procurorul a solicitat recalificarea acțiunilor inculpaților **Șargarovschi Nicolae ***** și Garmandir Mihail ******* din prevederile art. 42 alin. (2), art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal în art. 42 alin. (2), art. 326 alin. (1) Cod penal, precum și excluderea din conținutul învinuirii a semnului alternativ al laturii obiective – „acceptarea”.
161. Examinând această solicitare prin prisma probatoriului administrat, a limitelor sesizării instanței și a principiului legalității incriminării, instanța constată că aceasta este întemeiată și urmează a fi admisă.
162. Potrivit art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecata cauzei are loc numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate, cu excepția cazurilor în care modificarea învinuirii nu agravează situația inculpatului și nu afectează dreptul acestuia la apărare.
163. La momentul săvârșirii faptelor (iunie–noiembrie 2016), art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal incrimina forma agravată a traficului de influență săvârșit de două sau mai multe persoane.
164. Ulterior, prin Legea nr. 136 din 06 iunie 2024, în vigoare din 08 septembrie 2024, legiuitorul a exclus această circumstanță agravantă din structura normei de incriminare.
165. În temeiul art. 10 Cod penal, legea penală care înlătură caracterul agravat al faptei sau atenuează răspunderea penală are efect retroactiv.
166. Acest principiu reprezintă expresia normativă internă a principiului *lex mitior*, consacrat și de art. 7 §1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.
167. Jurisprudența constantă a CtEDO statuează că persoana trebuie să beneficieze de legea penală mai favorabilă intervenită între momentul săvârșirii faptei și momentul soluționării definitive a cauzei.
168. În acest context, instanța reține că agravanta „de două sau mai multe persoane”, deși existentă la momentul comiterii faptei, a fost ulterior eliminată din ordinea juridică penală, ceea ce exclude posibilitatea menținerii acesteia în actuala evaluare juridică.
169. A menține această agravare ar însemna aplicarea unei legi mai severe, contrar principiului retroactivității legii penale mai favorabile.
170. Astfel, aprecierea fiecărei probe se face de instanța de judecată ca urmare a examinării conjugate a tuturor probelor administrate, în scopul aflării adevărului. Instanței de judecată îi revine sarcina de a aprecia probele în baza legii. Exigențele dreptului la un proces echitabil impun ca aprecierea probelor să nu fie arbitrară sau nerezonabilă în mod evident. În caz contrar, se încalcă articolul 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (a se vedea *De Tommaso v. Italia* [MC], 23 februarie 2017, § 170, și jurisprudența citată acolo; *Hodžić v. Croația*, 4 aprilie 2019, § 58; *Makeyan și alții v. Armenia*, 5 decembrie 2019, § 47).
171. În același timp, instanța de judecată reamintește că referitor la procesul de apreciere a probelor, în jurisprudența Curții Europene s-a conturat standardul „dincolo de orice îndoială rezonabilă” („beyond reasonable doubt”), care presupune că, pentru a putea fi

pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă.

172. În materie penală s-a conturat standardul „dincolo de orice îndoială rezonabilă”, esența căruia rezidă în aceea că, pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă (Boicenco v. Republica Moldova, hotărârea din 11 iulie 2006, § 104; Hassan v. Marea Britanic [MC], hotărârea din 16 septembrie 2014, § 48; Blokhin v. Rusia [MC], hotărârea din 23 martie 2016, § 139). Corelativ, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.
173. Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției într-o manieră aptă să înlăture dubiul (hotărârea CEDO Bragadireanu v. România, din 6 decembrie 2006; hotărârea CEDO Orhan v. Turcia din 18 iunie 2002; hotărârea CEDO Irlanda v. Regatul Unit din 18 ianuarie 1978).
174. Adicional, instanța menționează că acest standard de probă poate fi pe deplin înțeles doar prin raportare la principiul in dubio pro reo, care, la rândul său, constituie o garanție a prezumției de nevinovăție. Astfel, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea bănuیتului, învinuitului, inculpatului.
175. Regula in dubio pro reo constituie un complement al prezumției de nevinovăție, un principiu instituțional care reflectă modul în care principiul aflării adevărului se regăsește în materia probațiunii. Ea se explică prin aceea că, în măsura în care, în pofida dovezilor administrate pentru susținerea vinovăției celui acuzat, îndoiala persistă în ce privește vinovăția, atunci îndoiala este echivalentă cu o probă pozitivă de nevinovăție (HCC nr. 21 din 20 octombrie 2011, §27).
176. Instanța mai menționează că potrivit principiilor de drept procesual penal, sarcina probațiunii revine acuzării, iar situația de dubiu este interpretată în favoarea celui acuzat.
177. Prin urmare, instanța de judecată exercitând un control efectiv al învinuirii aduse, prin prisma prevederilor legale și a jurisprudenței CțEDO privind claritatea, caracterul concret și previzibilitatea acestora, constată reținerea defectuoasă a circumstanțelor de fapt și de drept în sarcina inculpatului, fapt ce condiționează încălcarea dreptului său la un proces echitabil, stipulat la art. 6 CEDO.
178. Totodată, conform art. 20 din Constituție, care reglementează dreptul de acces liber la justiție, își găsește corespondența în dispozițiile articolului 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Condiția din articolul 6 § 1 din Convenție, potrivit căreia cauzele trebuie examinate în mod echitabil, trebuie înțeleasă în sensul de a se asigura respectarea principiilor fundamentale ale oricărui proces, i.e. principiul contradictorialității și principiul dreptului la apărare, ambele asigurând egalitatea deplină a părților în proces.
179. Totodată, articolul 26 din Constituție garantează în mod distinct dreptul la apărare. Instanța de judecată reține că articolul 6 § 3 lit. a) din Convenția Europeană îi recunoaște persoanei dreptul de a fi informată nu doar cu privire la cauza acuzației, adică la faptele materiale de care este acuzată și pe care se bazează acuzația, dar și cu privire la încadrarea juridică a faptelor, în mod detaliat. În materie penală, o informare precisă și completă cu privire la acuzațiile aduse unei persoane și, în consecință, cu privire la încadrarea juridică a acestora pe care instanța o poate reține împotriva sa reprezintă o condiție esențială a unui proces echitabil. Există o legătură între literele a) și b) de la articolul 6 § 3 din Convenția

- Europeană: dreptul de a fi informat cu privire la natura și cauza acuzației trebuie analizat prin prisma dreptului acuzatului de a-și pregăti apărarea (a se vedea *Drassich v. Italia* [nr. 2], 22 februarie 2018, § 65 și § 66).
180. Așadar, dreptul unei persoane de a-și pregăti apărarea în mod efectiv se află într-o legătură indisolubilă cu dreptul de a fi informat atât despre faptele imputate, cât și despre încadrarea juridică a acestora.
181. Instanța de judecată reține că, în conformitate cu articolul 385 alin. (1) pct. 3) din Codul de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată verifică, între altele, dacă fapta persoanei întrunește elementele infracțiunii de comiterea căreia este învinuită. Altfel spus, instanța verifică corectitudinea încadrării juridice a faptei de către procuror.
182. În ipoteza în care instanța de judecată constată că fapta imputată persoanei constituie o infracțiune mai ușoară aceasta urmează a fi recalificată. Exercitarea acestei competențe nu agravează situația persoanei, ci este în favoarea acesteia (in bonam partem).
183. În acest context, instanța de judecată notează că încadrarea juridică a faptei penale, identificarea normei aplicabile cazului și stabilirea pedepsei țin de competența instanței de judecată. De asemenea, instanțele de judecată efectuează încadrarea juridică a faptei în funcție de circumstanțele concrete ale speței deduse judecătii. Instanța de judecată nu este obligată să accepte încadrarea dată de către procuror. Trebuie făcută o distincție între fapta (prejudiciabilă), care poate reprezenta o multitudine de circumstanțe faptice, și infracțiunea sau contravenția prevăzută de articolele legii penale și contravenționale, care reprezintă încadrarea juridică a acestora. Astfel, dacă fapta constituie temeiul real al răspunderii, atunci cea de-a doua reprezintă temeiul juridic al răspunderii.
184. În jurisprudența sa, Curtea Europeană a stabilit că Convenția Europeană a Drepturilor Omului nu interzice reîncadrarea juridică a faptelor de către judecător, cu excepția cazului în care circumstanțele efectuării ei nu-i permit acuzatului să cunoască în detaliu acuzarea înaintată împotriva lui sau îl împiedică să-și pregătească apărarea în mod efectiv (a se vedea *Le Pen v. Franța* (dec.), 10 mai 2001; *Weil v. Franța* (dec.), 18 septembrie 2001, § 3; *Ramos Ruiz v. Spania* (dec.), 19 februarie 2002, § 3; *Rashid v. Bulgaria* (dec.), 13 octombrie 2005; *Krastev v. Bulgaria* (dec.), 22 mai 2006). Această constatare este valabilă și în contextul articolelor 20 și 26 din Constituție.
185. Curtea Europeană a menționat că nu se încalcă dreptul la un proces echitabil dacă persoana putea efectiv prevedea reîncadrarea juridică a faptei imputate (*Alexe v. România*, 3 mai 2016, § 36). În acest sens, reîncadrarea juridică a faptei este suficient de previzibilă pentru persoană dacă se referă la un element intrinsec al acuzației (a se vedea *Sadak și alții v. Turcia* [nr. 1], 17 iulie 2001, § 52 și § 56; *Juha Nuutinen v. Finlanda*, 24 aprilie 2007, §32; *Marilena-Carmen Popa v. România*, 18 februarie 2020, § 47).
186. Pentru că dispozițiile articolului 6 § 3 lit. a) din Convenția Europeană nu impun o formă de notificare a acuzației (*Adrian Constantin v. România*, 12 aprilie 2011, § 19), Curtea Europeană a acceptat că persoana ar putea lua cunoștință de noua încadrare juridică a faptei chiar din conținutul hotărârii instanței de judecată (*Mihelj v. Slovenia*, 15 ianuarie 2015, § 44). În asemenea situații nu se încalcă dreptul la un proces echitabil și, în special, dreptul la apărare, dacă persoana poate contesta hotărârea și, respectiv, reîncadrarea juridică în fața unei instanțe ierarhic superioare dotate cu competența examinării tuturor aspectelor relevante de fapt și de drept (ibidem, § 44; *Dallos v. Ungaria*, 1 martie 2001, §§ 47-53; *Sipavičius v. Lituania*, 21 februarie 2002, §§ 30-34; *I.H. și alții v. Austria*, 20 aprilie 2006, §§ 36-38; *Zhupnik v. Ucraina*, 9 decembrie 2010, §§ 38-45). În cazul *Gelenidze v. Georgia*,

- 7 noiembrie 2019, § 30, Curtea Europeană a subliniat că reîncadrarea juridică a faptei nu încalcă drepturile apărării dacă acuzatul beneficiază, în cadrul procedurii de control, de posibilitatea adecvată de a se apăra.
187. În acest sens, instanța de judecată reține că persoana nu este privată de dreptul de a obține o reexaminare a cauzei de către instanța de apel și de a se apăra prin toate mijloacele posibile. Potrivit articolului 401 din Codul de procedură penală, inculpatul are dreptul să atace sentința cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, iar instanța de apel este obligată, în baza articolului 414 alin. (1) din același Cod, să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate.
188. Așadar, eventualele vicii de notificare a noii încadrări juridice a faptei pot fi remediate prin intermediul căilor de atac.
În aceste condiții instanța de judecată constată că partea apărării a beneficiat și continuă să beneficieze de toate garanțiile dreptului la un proces echitabil și, în special, de dreptul de a se apăra.
189. Referitor la semnul alternativ „acceptarea”, instanța reține că, potrivit interpretării oferite de Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 11 din 22 decembrie 2024 privind aplicarea legislației referitoare la răspunderea penală pentru infracțiunile de corupție, acceptarea presupune consimțirea expresă sau tacită a făptuitorului la oferta ori promisiunea remunerației ilicite formulate din inițiativa corupătorului.
190. Așadar, din punct de vedere juridic, acceptarea este o formă distinctă de manifestare a laturii obiective și presupune, în mod necesar: existența unei inițiative venite din partea persoanei interesate; urmată de aprobarea sau consimțirea făptuitorului.
191. Or, din ansamblul probator administrat în prezenta cauză rezultă cu certitudine că inițiativa infracțională a aparținut inculpaților, și nu martorului Iliev Mihail Ivan.
192. Astfel, din declarațiile acestuia, coroborate cu conținutul fișierului audio, rezultă că inculpatul Șargarovschi a fost cel care a inițiat contactul, a solicitat întrevederile, a invocat existența unei pretinse influențe asupra judecătorilor Curtea Supremă de Justiție și a formulat cerințele patrimoniale, iar ulterior a recepționat tranșele de bani.
193. În aceleași circumstanțe, inculpatul Garmandir a fost implicat în susținerea și consolidarea acestei pretinse influențe.
194. Prin urmare, elementul „acceptării” nu are o existență factuală autonomă și distinctă în speță, fiind absorbit de actele anterioare și ulterioare de pretindere și primire.
195. În consecință, menținerea acestui semn alternativ ar crea o suprapunere artificială și lipsită de suport probator.
196. În consecință, instanța constată că acțiunile inculpaților **Șargarovschi Nicolae ******* și **Garmandir Mihail ******* urmează a fi recalificate din art. 42 alin. (2), art. 326 alin. (2) lit. b) Cod penal în art. 326 alin. (1) Cod penal, cu excluderea din conținutul învinuirii a semnelui alternativ „acceptarea”, reținându-se că aceștia, acționând în participație, au săvârșit infracțiunea de trafic de influență prin **pretinderea și primirea**, personal și prin mijlocitor, a unor mijloace bănești ce nu li se cuveneau, susținând că au influență asupra unor persoane cu funcție de demnitate publică, pentru a le determina să îndeplinească acțiuni ce țin de exercitarea funcției lor, indiferent dacă aceste acțiuni au fost sau nu realizate.

VI. Analiza juridico-penală a faptelor incriminate.

197. În continuare, **sub aspectul încadrării juridice a faptei incriminate inculpaților**, instanța reține că conform art.113 alin.(1) Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.
198. Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. În acest sens, instanța de judecată relevă că în cauza „*Kokkinakis vs Grecia din 25.25.1993*” CtEDO a statuat că o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală.
199. Prin urmare, cu referire la elementele constitutive ale componenței de infracțiuni incriminate, instanța de judecată reține că *obiectul juridic special* al infracțiunii specificate îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu bănuiala că persoanele publice, persoanele cu funcție de demnitate publică, persoanele publice străine sau funcționarii internaționali pot fi influențați în exercitarea atribuțiilor lor.
200. *Obiectul material* sau *imaterial* al infracțiunii specificate îl reprezintă remunerația ilicită. Aceasta se exprimă în banii, titlurile de valoare, serviciile, privilegiile, alte bunuri sau avantaje necuvenite făptuitorului (adică, traficantului de influență).
201. Prin *bani* se au în vedere semnele bănești ale Republicii Moldova sau ale altor state (grupuri de state), care se află în circulație la momentul săvârșirii infracțiunii.
202. *Titlul de valoare* constituie titlul financiar care confirmă drepturile patrimoniale sau nepatrimoniale ale unei persoane în raport cu altă persoană, drepturi ce nu pot fi realizate sau transmise fără prezentarea acestui titlu financiar, fără înscrierea respectivă în registrul deținătorilor de valori mobiliare nominative ori în documentele de evidență ale deținătorului nominal al acestor valori mobiliare.
203. Prin *privilegiu* se înțelege fie scutirea de obligații (către stat), fie oferirea de drepturi sau distincții sociale care se acordă în situații speciale.
204. Prin *alte bunuri* trebuie de înțeles oricare alte bunuri (altele decât banii și titlurile de valoare) - mobile sau imobile - care au o valoare materială și un cost determinat. Bunurile, scoase din circulație sau limitate în circuitul civil, în scopul protejării publice sau asigurării ordinii de drept și securității cetățenilor, nu încetează a fi obiecte ale dreptului real și comportă un caracter material.
205. *Alte avantaje* patrimoniale (altele decât ofertele) presupun executarea de lucrări. Prin *lucrări* se are în vedere ansamblul de acțiuni prin care se obține un produs sau se modifică caracteristicile acestuia. Prin *avantaje* (altele decât avantajele patrimoniale) se are în vedere acordarea unui titlu sau a unui grad, a unei caracteristici, recenzii, atestații pozitive etc.
206. *Latura obiectivă* a infracțiunii specificate constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra

unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, persoane publice străine, funcționar internațional, pentru a-l face să îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

207. Astfel, acțiunea prejudiciabilă prevăzută la infracțiunea analizată cunoaște următoarele trei modalități normative cu caracter alternativ: 1) pretinderea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, ce nu i se cuvin făptuitorului; 2) acceptarea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, ce nu i se cuvin făptuitorului; 3) primirea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, ce nu i se cuvin făptuitorului.
208. *Pretinderea* presupune cererea stăruitoare (insistentă) sau formularea unei pretenții vizând bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, persoane publice străine, funcționar internațional, pentru a-l face să îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.
209. Prin *primire* se are în vedere: luarea în posesie, obținerea, încasarea de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, persoane publice străine, funcționar internațional, pentru a-l face să îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.
210. Prin *acceptare* se are în vedere aprobarea promisiunii vizând serviciile, privilegiile sau avantajele de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, persoane publice străine, funcționar internațional, pentru a-l face să îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.
211. Infracțiunea specificată este o *infracțiune formală*. Ea se consideră consumată din momentul pretinderii, acceptării sau primirii în întregime a remunerației ilicite.
212. *Latura subiectivă* a infracțiunii specificate se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii în cauză constă, în principal, în interesul material sau în năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale.
213. *Scopul* infracțiunii analizate este unul special. Acesta cunoaște următoarele patru forme alternative: 1) scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită; 2) scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să nu îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită; 3) scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să întârzie îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită; 4) scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea

funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită. Această listă este exhaustivă și nu poate include alte forme.

214. Conform art. 123 alin. (2) și (3) din Codul Penal, prin persoană publică se înțelege: funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special (colaboratorul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării, securității naționale și ordinii publice, altă persoană care deține grade speciale sau militare); angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public; angajatul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică; persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public. Prin persoană cu funcție de demnitate publică se înțelege: persoana al cărei mod de numire sau de alegere este reglementat de Constituția Republicii Moldova sau care este investită în funcție, prin numire sau prin alegere, de către Parlament, Președintele Republicii Moldova sau Guvern, altă persoană cu funcție de demnitate publică stabilită prin lege; persoana căreia persoana cu funcție de demnitate publică i-a delegat împuternicirile sale.
215. *Subiectul infracțiunii analizate este:* 1) persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani; 2) persoana juridică (cu excepția autorității publice). În plus, subiectul infracțiunii în cauză trebuie să fie o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unui factor de decizie, și anume - asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, persoane publice străine sau funcționar internațional.
216. Termenul de „*influență*” este folosit în sensul de putere, capacitate de a modifica comportamentul factorului de decizie în sensul dorit, respectiv de a-l determina să facă o favoare sau să ia o decizie favorabilă. Evident, această influență trebuie să fie de o anumită natură și să îndeplinească anumite condiții pentru a face obiectul de referință al dispoziției de la art. 326 CP RM. Astfel, influența la care se referă dispoziția în cauză nu trebuie să aibă la bază o putere legală, autoritate, cu care este investit cineva prin lege sau în baza legii, cum ar fi șeful față de subordonat, organul de control față de cel controlat etc. Drept urmare, în sensul prevederii de la art. 326 CP RM, termenul „*influență*” privește acea influență care trebuie să izvorască din alte raporturi decât raporturile legale de subordonare, de control, colaborare, îndrumare, supraveghere etc., prevăzute de lege sau în baza legii.

VII. Referitor la stabilirea categoriei pedepsei și a termenului de pedeapsă.

217. În consecință, instanța de judecată determină că ansamblul probelor cercetate și apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală confirmă, dincolo de orice dubiu rezonabil, vinovăția inculpaților **Șargarovschi Nicolae ******* și **Garmandir Mihail ******* în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, pentru care faptele aceștia urmează a fi declarați vinovați și supuși unei pedepse penale.
218. Potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de judecată nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul constatării vinovăției unei persoane, instanța este unica autoritate competentă să individualizeze pedeapsa, în strictă conformitate cu principiile legalității, proporționalității și individualizării sancțiunii penale.
219. La individualizarea pedepsei, instanța se conduce de dispozițiile art. 7, art. 61 și art. 75 Cod penal. Astfel, conform art. 7 Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de

- caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii, de persoana vinovatului și de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea penală.
220. Potrivit art. 75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele fixate în Partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia. Pedepsa trebuie să fie proporțională gravității faptei, circumstanțelor concrete ale cauzei și persoanei făptuitorului.
221. În sensul art. 61 Cod penal, pedeapsa constituie o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, având drept scop restabilirea echității sociale, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni și consolidarea respectului față de lege.
222. În speță, instanța constată existența atât a temeiului real, cât și a temeiului juridic pentru atragerea inculpaților la răspundere penală, or faptele prejudiciabile săvârșite de aceștia întrunesc toate elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal.
223. La stabilirea categoriei și quantumului pedepsei, instanța reține că infracțiunea comisă de inculpați face parte din categoria infracțiunilor grave, potrivit art. 16 Cod penal, aceasta atentând direct la relațiile sociale privind buna desfășurare a activității în sfera publică și la încrederea societății în integritatea actului de justiție.
224. Gradul prejudiciabil concret al faptei rezultă din modalitatea de comitere a infracțiunii, caracterul deliberat și coordonat al acțiunilor inculpaților, precum și din faptul că aceștia au exploatat o situație litigioasă pendinte în fața instanței supreme, pretinzând și primind mijloace bănești sub pretextul exercitării unei influențe asupra judecătorilor.
225. Instanța reține că acțiunile inculpaților au fost comise cu intenție directă, în scopul obținerii unui folos patrimonial injust, fiind caracterizate prin perseverență infracțională și realizate pe parcursul mai multor episoade succesive, ceea ce denotă o rezoluție infracțională unică și o conduită orientată spre valorificarea unui avantaj ilicit.
226. Sub aspectul circumstanțelor prevăzute de art. 76 și art. 77 Cod penal, instanța constată că în privința inculpaților nu au fost stabilite circumstanțe atenuante sau agravante.
227. Totodată, instanța constată inexistența temeiurilor de liberare de răspundere penală prevăzute de art. 53 Cod penal.
228. La individualizarea pedepsei, instanța ia în considerare și datele ce caracterizează persoana inculpaților, faptul că aceștia sunt integrați social, au activat anterior în funcții publice și nu au fost prezentate date privind existența unor antecedente penale relevante. În același timp, instanța reține că pe parcursul procesului penal inculpații nu și-au recunoscut vinovăția și nu au manifestat o atitudine critică față de faptele comise.
229. Instanța apreciază că, în circumstanțele concrete ale cauzei, aplicarea unei pedepse privative de libertate nu apare ca fiind indispensabilă pentru realizarea scopurilor prevăzute de art. 61 Cod penal, or gradul de pericol social concret al faptei, persoana inculpaților, perioada îndelungată scursă de la comiterea infracțiunii și lipsa unor circumstanțe agravante permit atingerea finalităților represive și preventive prin aplicarea unei sancțiuni pecuniare.
230. În acest context, instanța consideră că pedeapsa sub formă de amendă este aptă să asigure un just echilibru între gravitatea faptelor săvârșite și necesitatea realizării scopului pedepsei, fiind suficientă pentru corectarea inculpaților și prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni.
231. La determinarea quantumului amenzii, instanța ține cont de limitele sancțiunii prevăzute

de art. 326 alin. (1) Cod penal, de gravitatea faptei, circumstanțele concrete de comitere și persoana inculpaților, apreciind că cuantumul de **2500 unități convenționale** pentru fiecare inculpat este proporțional și echitabil.

232. Totodată, având în vedere natura infracțiunii săvârșite, care vizează exercitarea atribuțiilor în sfera publică și afectarea integrității serviciului public, instanța consideră necesară aplicarea pedepsei complementare prevăzute de art. 65 alin. (3) Cod penal, sub forma privării dreptului de a ocupa funcții în cadrul autorităților și instituțiilor publice.
233. Instanța apreciază că aplicarea acestei pedepse complementare este justificată de necesitatea prevenirii reiterării unor conduite similare și protejării interesului public privind exercitarea legală și integră a funcțiilor publice.
234. În raport cu circumstanțele cauzei și persoana inculpaților, instanța consideră proporțională aplicarea pedepsei complementare sub forma privării dreptului de a ocupa funcții în cadrul instituțiilor sau autorităților publice pe un termen de **3 (trei) ani**, apreciind că acest termen este suficient pentru realizarea scopurilor preventive ale legii penale.

VIII. Referitor la mijloacele bănești rezultate din comiterea infracțiunii

235. În conformitate cu art. 46 alin. (4) din Constituția Republicii Moldova, bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii. Această normă constituțională consacră posibilitatea statului de a interveni asupra bunurilor provenite din activități ilicite, în scopul restabilirii ordinii de drept și prevenirii obținerii unor avantaje patrimoniale nejustificate.
236. Potrivit art. 397 pct. 2 Cod de procedură penală, dispozitivul sentinței de condamnare urmează să cuprindă, în cazurile necesare, și hotărârea cu privire la confiscarea specială.
237. Conform art. 106 alin. (1) Cod penal, confiscarea specială constă în trecerea forțată și gratuită în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2), iar în cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau recuperate, se confiscă contravaloarea acestora.
238. În conformitate cu art. 106 alin. (2) lit. b) Cod penal, sunt supuse confiscării speciale bunurile rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri provenite din valorificarea acestora.
239. Din coroborarea probelor administrate în prezenta cauză, instanța reține că inculpații **Șargarovschi Nicolae ******* și **Garmandir Mihail *******, acționând în realizarea aceleiași rezoluții infracționale, au pretins și primit de la martorul Iliev Mihail suma totală de 22.000 lei, compusă din prima tranșă de 10.000 lei, transmisă la începutul lunii octombrie 2016, și a doua tranșă de 12.000 lei, remisă la data de 10 noiembrie 2016.
240. Instanța constată că respectivele mijloace bănești au fost remise inculpaților în considerarea influenței pretinse asupra judecătorilor Curții Supreme de Justiție, în scopul determinării acestora de a adopta o soluție favorabilă lui Iliev Mihail în litigiul pendinte, astfel încât acestea reprezintă în mod direct produsul activității infracționale constatate în prezenta cauză.
241. Prin urmare, suma de 22.000 lei întrunește caracteristicile noțiunii de *productum sceleris*, constituind produs direct al infracțiunii de trafic de influență și intrând în categoria bunurilor susceptibile de confiscare specială potrivit art. 106 alin. (2) lit. b) Cod penal.
242. Confiscarea specială are natura juridică a unei măsuri de siguranță cu caracter patrimonial și nu reprezintă o sancțiune penală în sine, ci un mecanism legal de înlăturare a

- stării de pericol social create prin comiterea infracțiunii și de împiedicare a păstrării de către făptuitor a avantajelor obținute ilegal.
243. În jurisprudența sa constantă, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că măsurile de confiscare a produsului infracțiunii sunt compatibile cu art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, atunci când acestea urmăresc un scop legitim de interes general și respectă principiul proporționalității (a se vedea *Phillips v. United Kingdom*, *Gogitidze and Others v. Georgia*).
244. De asemenea, Curtea a reținut că confiscarea produselor infracțiunii constituie un instrument legitim de combatere a criminalității și de prevenire a îmbogățirii ilicite, fără ca aceasta să reprezinte o ingerință arbitrară în dreptul de proprietate, atât timp cât există o bază factuală suficientă și garanții procedurale adecvate (*Agosi v. United Kingdom*, *Balsamo v. San Marino*).
245. În cauza dedusă judecării, instanța constată că există o legătură directă, clară și neechivocă între suma de 22.000 lei și activitatea infracțională pentru care inculpații au fost condamnați, această sumă fiind obținută exclusiv în temeiul influenței pretinse și valorificării ilicite a acesteia.
246. Totodată, instanța reține că în cadrul cercetării judecătorești nu au fost prezentate probe care să demonstreze restituirea acestor mijloace bănești către Iliev Mihail sau existența unui alt temei juridic legitim care ar justifica păstrarea acestora de către inculpați.
247. În aceste circumstanțe, instanța apreciază că măsura confiscării speciale este legală, necesară și proporțională, fiind justificată de scopul prevenirii păstrării avantajelor patrimoniale obținute prin săvârșirea infracțiunii și al restabilirii echilibrului social afectat prin conduita infracțională.
248. Mai mult, având în vedere că bunurile supuse confiscării reprezintă produsul direct al infracțiunii și nu un patrimoniu licit autonom, ingerința asupra dreptului de proprietate al inculpaților este una justificată și conformă exigențelor art. 46 din Constituția Republicii Moldova și art. 1 Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului.
249. În consecință, în temeiul art. 106 alin. (1) și alin. (2) lit. b) Cod penal, instanța va dispune confiscarea specială, în beneficiul statului, de la inculpații **Șargarovschi Nicolae ******* și **Garmandir Mihail *******, în mod solidar, a sumei de 22.000 (douăzeci și două mii) lei, ca bun rezultat din săvârșirea infracțiunii.

IX. Referitor la corpuri delictive și mijloacele materialele de probă.

250. În continuare în conformitate cu art. 159 alin. (1) din Codul de procedură penală, Corpurile delictive se anexează la dosar și se păstrează în dosar sau se păstrează în alt mod prevăzut de lege. Corpurile delictive care, din cauza volumului sau din alte motive, nu pot fi păstrate împreună cu dosarul trebuie fotografiate și fotografiile se anexează la procesul-verbal respectiv. Obiectele voluminoase, după fotografiere, pot fi sigilate și transmise spre păstrare persoanelor juridice sau fizice. În acest caz, în dosar se va face mențiunea respectivă.
251. În conformitate cu art. 162 alin. (1) din Codul de procedură penală, În cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictive. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvârșirea infracțiunii vor fi confiscate și predate instituțiilor respective sau nimicite; 2) obiectele a căror circulație este interzisă vor fi predate instituțiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare și care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în

cazurile în care sînt cerute de persoane ori instituții interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii și alte valori dobîndite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceștia nu sînt identificați, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenența acestor obiecte, litigiul se soluționează în ordinea procedurii civile. Banii marcați, asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat; 5) documentele care constituie corpuri delictive rămîn în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate; 6) obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpuri delictive, se remit persoanelor de la care au fost ridicate.

252. În conformitate cu art. 385 alin. (1) pct. 13) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța urmează să soluționeze în mod expres chestiunea referitoare la corpurile delictive și mijloacele materiale de probă anexate la dosar.

253. Examinând materialele cauzei, instanța constată că în prezenta cauză penală au fost recunoscute și anexate în calitate de corpuri delictive și mijloace materiale de probă mai multe înscrisuri și suporturi informaționale, care au servit la confirmarea circumstanțelor faptice privind activitatea infracțională imputată inculpaților Șargarovschi Nicolae și Garmandir Mihail.

254. Instanța reține că aceste corpuri delictive au fost supuse cercetării nemijlocite în ședința de judecată, fiind analizate sub aspectul pertinentei, concludenței și utilității lor probatorii, iar conținutul acestora a contribuit la stabilirea situației de fapt și la formarea convingerii instanței cu privire la vinovăția inculpaților.

255. În acest context, avînd în vedere natura lor juridică, precum și faptul că acestea constituie documente și suporturi materiale de informație relevante pentru cauza penală, instanța apreciază că sunt incidente prevederile art. 162 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, potrivit cărora documentele care constituie corpuri delictive rămân la materialele dosarului pe tot termenul de păstrare al acestuia.

256. Prin urmare, instanța dispune păstrarea la materialele cauzei penale, pe tot termenul legal de arhivare, a următoarelor corpuri delictive și mijloace materiale de probă:

- fișierul audio cu denumirea convențională „REC001”, transcris pe purtător material de informații (disc optic) marca „Omega”;
- informația privind apelurile telefonice efectuate și recepționate prin utilizarea numerelor 069522933 și 079140016, atribuite inculpatului Șargarovschi Nicolae, transcrisă pe suport material și ridicată la data de 10 aprilie 2017 de la operatorul de comunicații electronice;
- informația privind apelurile telefonice efectuate și recepționate prin utilizarea numărului 069955889, atribuit lui Iliev Mihail, transcrisă pe suport material și ridicată la data de 27 aprilie 2017 de la operatorul de comunicații electronice;
- copiile autentificate ale documentelor ridicate la 16 noiembrie 2017 din dosarul civil nr. 3-1690/2015 aflat pe rolul Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani;
- copiile autentificate ale ordinelor emise de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat privind numirea, suspendarea, reîncadrarea, destituirea și restabilirea în funcție a lui Iliev Mihail;
- informația nr. 26-03-07-179125 din 03 noiembrie 2025 și actele aferente, remise de Serviciul Fiscal de Stat.

257. Instanța constată că aceste corpuri delictive nu fac parte din categoria bunurilor susceptibile de restituire, distrugere sau transmitere în proprietatea statului, întrucât

reprezintă exclusiv suporturi probatorii documentare și informaționale, necesare conservării integrității dosarului penal și eventualei verificări ulterioare a legalității și temeiniciei hotărârii adoptate.

258. Din aceste considerente, în temeiul art. 159, art. 162 și art. 385 Cod de procedură penală, instanța va dispune menținerea acestora la materialele cauzei penale pe întreaga durată legală de păstrare a dosarului.

259. Astfel, în temeiul celor elucidate și expuse supra și în conformitate cu art. art. 338 – 341, art. 382, art. art. 384 – 385, art. 389, art. art. 392 – 395, art. 397 din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se recunoaște **Șargarovschi Nicolae *******, *născut la ******, vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) din Codul Penal (în redacția Legii penale la moment), aplicându-i în baza acestei legi o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de *2500 unități convenționale*, ceea ce constituie suma de 125 000 (o sută douăzeci și cinci de mii) lei.

Conform art. 65 alin. (3) din Codul Penal se stabilește lui **Șargarovschi Nicolae *******, *născut la ******, o pedeapsă complementară sub formă de privare de dreptul de a exercita (ocupa) funcții publice pe un termen de **3 (trei) ani**.

Se recunoaște **Garmandir Mihail *******, *născut la ******, vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) din Codul Penal (în redacția Legii penale la moment), aplicându-i în baza acestei legi o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de *2500 unități convenționale*, ceea ce constituie suma de 125 000 (o sută douăzeci și cinci de mii) lei.

Conform art. 65 alin. (3) din Codul Penal se stabilește lui **Garmandir Mihail *******, *născut la ******, o pedeapsă complementară sub formă de privare de dreptul de a exercita (ocupa) funcții publice pe un termen de **3 (trei) ani**.

În conformitate cu art. 106 alin. (2) lit. b) din Codul penal, se confiscă în mod solidar de la **Șargarovschi Nicolae ******* și **Garmandir Mihail *******, în beneficiul statului, suma de 22 000 (douăzeci și două de mii) lei, cu titlu de mijloace bănești rezultate din săvârșirea infracțiunii.

Corpurile delictelor și mijloacele materiale de probă:

- fișierul audio cu denumirea convențională „REC001”, transcris pe purtător material de informații (disc optic) marca „Omega”; informația privind apelurile telefonice efectuate și recepționate prin utilizarea numerelor 069522933 și 079140016, atribuite inculpatului Șargarovschi Nicolae *****; transcrisă pe suport material de informații și ridicată la data de 10 aprilie 2017 de la operatorul de comunicații electronice; informația privind apelurile telefonice efectuate și recepționate prin utilizarea numărului 069955889, atribuit lui Iliev Mihail, transcrisă pe suport material de informații și ridicată la data de 27 aprilie 2017 de la operatorul de comunicații electronice; copiile autentificate ale documentelor ridicate la 16 noiembrie 2017 din dosarul civil nr. 3-1690/2015 aflat pe rolul Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani; copiile autentificate ale ordinelor emise de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat privind numirea, suspendarea, reîncadrarea, destituirea și restabilirea în funcție a lui Iliev Mihail; informația nr. 26-03-07-179125 din 03 noiembrie 2025 și actele aferente, remise de Serviciul Fiscal de Stat – *de păstrat la materialele cauzei penale pe tot termenul de păstrare a dosarului*.

Sentința poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

**Președintele ședinței,
judecătorul**

Petru PĂUN